

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 14 maart 2011 • jaargang 37 • nummer 17 • 2010-2011 • www.veto.be • www.twitter.com/veto_be

MALAISE BIJ BEIAARD- CANTUS

De Beiaardcantus. Aanvankelijk op gejuich onthaald, maar de weg ernaartoe begint voor LOKO een wel zeer accidentrijk parcours te worden. De voornaamste kritiek spitst zich toe op de weinig democratische ticketverdeling en de gebrekkige voorbereiding. En in de wandelgangen gaat de kritiek nog een pak dieper.

PIETER HAECK |

Tijdens de voorbereiding werd door de kringen, in samenspraak met studentenraad LOKO, beslist om de tickets enkel aan te bieden aan de leden van de studentenkringen. "Zwaar conflicterend met de schijn van openbaarheid van het evenement," klinkt het. "Klopt niet," aldus LOKO-kringcoördinator Jeroen Dewachter. "De tickets werden inderdaad prioritair aan leden verkocht, maar na de eerste week zou de verkoop zich ook toespitsen op niet-leden."

Toch blijft de vraag terugkeren of het niet de taak is van LOKO, als overkoepelende studentenraad, om haar activiteiten gelijkwaardig open te stellen voor alle Leuvense studenten. "LOKO mag de studenten vertegenwoordigen aan de universiteit met het volle gewicht van alle studenten, ook niet-leden. De activiteit die ze dan organiseren zouden ook moeten openstaan voor alle studenten," stelt de preses van Ekonomika, Ruben Hamilius.

GEERT JANSSEN

Dat de voorbereiding in het algemeen nogal ongelukkig en weinig doordacht was, is ook te zien aan de verdeling van de tickets tussen de kringen. Het verdelingsmechanisme volgde de stemverdeling die ook gebruikt wordt in de Algemene Vergadering (AV) van LOKO. Daar zijn de kleinere kringen oververtegenwoordigd. "Leden binnen kringen zoals Ekonomika hadden slechts vier procent kans om aan een kaart te geraken," aldus Hamilius.

ONGENOEGEN

In de loop van de week besloot LOKO nog 500 extra tickets te verkopen. Ze werden centraal verdeeld. Iedereen getuigt dat dat de beste manier was om ze aan de man te brengen. De massa die kwam opdagen, is echter het levende bewijs dat LOKO het slachtoffer is geworden van haar eigen succes. Reeds enkele minuten na de bekendmaking stond er al een meterslange file.

Toch klinkt het in de wandelgangen en onder de studenten dat het succes te verwachten was en dat alles beter voorbereid had mogen worden. "Het was inderdaad een van de meer veilige manieren om tickets te verdelen," aldus chemiestudent Ben Cloostermans. "Maar mensen die tot 18 uur les hebben, zoals ik, maakten weinig kans." Ook de problematiek van pendelstudenten wordt op de Facebookpagina van de Beiaardcantus meermaals aangeklaagd.

Dat is nog maar het begin van het sukkelstraatje voor LOKO. Zo wordt er gefluisterd dat kringen tijdens de ticketverkoop voorrang gaven aan hun presidium. Op de koop toe heeft LOKO op Facebook af te rekenen met een haatgroep die de studentenraad beschuldigt van machtsmisbruik.

"LOKO had een mooie kans om zich populair te maken bij de gemiddelde student, maar het is pure zonde dat ze het dossier te weinig voorbereid heeft," betreurt Hamilius.

Dewachter geeft toe dat er niet altijd even duidelijk gecommuniceerd is, maar weigert de gevolgde strategie volledig in twijfel te trekken. "Voor de ticketverdeling tussen de kringen volgden we de stemmenverdeling van de AV. Die is inderdaad licht verbogen, maar je moet wel ergens een lijn trekken. Bij andere beslissingen, zoals die over de extra kaarten, had bovendien de politiek en ook de AV van LOKO een sterke stem," besluit Dewachter.

TEN TWEEDE

Politiek brengt onderzoek in gevaar

In de Wetstraat voeren ze nog volop een toneeltje op in aanloop naar de verkiezingen. Maar ondertussen dreigt het universitair onderzoek in gevaar te komen. In 2011 loopt een belangrijk onderzoeksprogramma af. Normaal gezien zou de regering dat moeten verlengen, maar dat mag de huidige regering van lopende zaken niet doen. Onderzoekers en politici maken zich zorgen, maar denken dat er nog tijd is om er iets aan te doen. "We zijn bezig met onszelf uit de kaart van het internationaal toponderzoek weg te gommen," klinkt het uit de mond van professor Marc Hooghe.(jc)

ZORGEN MAKEN, P. 2

Beeld |

De liefste opa van heel Leuven, rector Mark Waer, mocht woensdag zestig kaarsjes uitblazen. Nu ja, in feite blies hij er twee uit. U weet wel wat wij bedoelen.

Wij haalden samen met fotografe Sophie Verreyken een taartje bij de bakker en gingen op de koffie. Na het driestemmige aanheffen van *Happy birthday* mochten we proefondervindelijk ervaren dat boma Waer een geweldige zetel op zijn kantoor heeft staan.

Nog zestig jaar erbij! (gj)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:
Gratis fuif

p. 13

Regeringscrisis bedreigt onderzoeksprogramma's

Het uitblijven van een regering is voor veel sectoren nefast, maar blijkbaar nog het meest van al voor ons wetenschapsbeleid. Het feit dat de regering van lopende zaken geen grote engagementen kan aangaan, brengt een aantal specifieke programma's in gevaar. Over de precieze implicaties ervan bestaat er echter grote onenigheid.

PIETER HAECK & CEDRIC HAUBEN | Vlaamse, Waalse en buitenlandse universiteiten aangaan.

De verdediging komt eerst aan het woord. Het kabinet van federaal minister Laruelle (MR), be-

Marc Hooghe, onderzoeker aan het Centrum voor Politieke Wetenschappen, treedt de vice-

gen," aldus Marynen. Aan de K.U.Leuven zijn er zo'n 100 onderzoekers die in het geval van het einde van de attractiepolen andere oorden mogen opzoeken. "We zijn bezig onszelf uit de kaart van het internationaal toponderzoek weg te gommen," betoogt Hooghe.

Een eventuele oplossing kan erin bestaan een soort van overgangsjaar uit te bouwen. Dat kan de ruimte bieden om de politieke evoluties af te wachten. "We mogen tenslotte niet vergeten dat dit programma deel uitmaakt van de bredere discussie over wat er gefederaliseerd moet worden," stelt Marynen. "Dit is echter een waardevol programma, waarvan de positionering op federaal of gemeenschapsniveau ons minder uitmaakt. Het gaat ons om het principe en de financiering."

UITSTRALING

Toch zit het ongenoegen bij de onderzoekers erg diep. De attractiepolen zijn onlangs internationaal geëvalueerd. De evaluaties waren in veel gevallen positief. "De politieke impasse laat dus een honderdtal mensen afvloeien die

net van een internationale vakjury te horen hebben gekregen dat ze excellent werk leveren," bekri-tiseert Hooghe.

COMPETITIEF

Het probleem doet zich bovendien niet alleen voor op het gebied van de attractiepolen. De weinig stabiele indruk van België lijkt ook elders zijn gevolgen te hebben. "Grote projecten, zoals het verkiezingsonderzoek in mijn eigen sector, komen automatisch op de helling te staan.

tenschapsbeleid is dan ook erg snij-dend. "Onderzoek en ontwikkeling mogen niet opdraaien voor de institutionele crisis. De academische wereld is erg competitief, deze crisis is dodelijk voor onze universiteiten en onderzoekers," aldus Wouter De Vriendt, federaal volksvertegenwoordiger voor Groen!.

Toch is vicerector Marynen van mening dat de internationale uitstraling van onze wetenschappers niet meteen op de helling staat. "Ge-

Attractiepolen dreigen een acuut probleem te worden

voegd voor Wetenschapsbeleid, ontkent logischerwijs dat het uitblijven van een regering een negatieve invloed heeft op engagementen omtrent onderzoeksprogramma's.

"Dat klopt niet helemaal," aldus K.U.Leuven-vicerector Onderzoeksbeleid Peter Marynen. Hij haalt het voorbeeld van de interuniversitaire attractiepolen (IUAP) aan. IUAP's zorgen voor de financiering van onderzoeksprogramma's die een netwerk van

rector bij: "Het voordeel van de IUAP's is dat ze werken met contracten van vijf jaar. Bijgevolg kun je vijf jaar werkzekerheid en voldoende werkmiddelen bieden. Dat is iets waarmee je internationaal talent kunt aantrekken en eigen talent hier kunt houden."

Net die attractiepolen lijken door de regeringscrisis een acuut probleem te worden. "Het huidige programma loopt eind 2011 af en een regering van lopende zaken kan het programma niet verlen-

"We gommen onszelf weg uit de kaart van het internationale toponderzoek"

We hebben immers geen flauw idee of er geld voor zal zijn." Op die manier blijkt het voor onderzoekers ook erg moeilijk om mee te stappen in internationaal gecoördineerde onderzoeken.

De kritiek van de oppositiepartijen op de uitblijvende regering en de gevolgen voor het we-

lukkig hangt onze uitstraling alleen maar af van onze wetenschappelijke activiteiten en niet van de politieke turbulentie." Dat deze situatie echter niet te lang mag duren, staat voor Hooghe buiten kijf: "Onderzoekers uit andere landen staan paf als je hen vertelt hoezeer een land zijn onderzoek kan verwaarlozen."

Liever Leuven | Ladeuze boven Ramblas

Of we in het kader van onze studies een buitenlandervaring zouden willen opdoen? Graag! Onze valiezen staan al klaar. Maar niet iedereen staat te springen om naar het buitenland te vertrekken. Stella hebben ze tegenwoordig overal, dus gingen we op zoek naar wat hen écht thuis houdt. En welke promotieplannen heeft de universiteit in petto?

LAURA DELAURÉ & ASTRID MICHELSEN |

In een onbekende omgeving terechtkomen: tot daar aan toe, maar die vreemde taal maakt het er niet bepaald gemakkelijker op. "¡Hola!" begrijpt iedereen wel, maar probeer maar eens een cursus *Biosíntesis de macromoléculas* in ratelend Spaans te volgen. Daar komt nog bij dat je je familie en vrienden voor een aantal maanden vaarwel zegt of — het ergst van al — je lief een jaartje onbewaakt moet achterlaten. En dat engagement in de jeugdweging laten we dan ook maar even voor wat het is. Bovendien zorgt onze Belgische elk-weekend-naar-huismentaliteit ervoor dat de doorsnee student niet weet hoe het voelt om lang van huis weg te zijn. En dus zeggen we al snel neen.

ICH BIN EIN BERLINER

Uit cijfers blijkt dat het niet beheersen van de gasttaal als reden nummer één ervaren wordt om zich niet kandidaat te stellen voor een uitwisselingsproject. Ook het vaak beperkte aanbod aan bestemmingen heeft voor veel studenten een demotiverend effect. Leuven evenaren is en blijft een uitdaging! Niet enkel door de overweldigende studentensfeer die er in onze straten heerst: ook op academisch vlak geniet de

er heel wat studenten afhaken. Bovendien is het financiële plaatje niet altijd even aangenaam. Het is een serieuze investering en de beschikbare beurzen dekken niet alles.

ACTION, RÉACTION!

Het International Office van de K.U.Leuven houdt zich bezig met al wat internationalisering betreft en zoekt naar maatregelen om meer studenten warm te maken voor het buitenland: tegen 2020 zou twintig procent van de Leuvense studenten van een buitenlandervaring moeten hebben. Want, een universitaire opleiding moet garant staan voor een zo breed mogelijke vorming zo vinden directeur van het International Office Bart Hendrickx en Erasmusverantwoordelijke Elke

erg bekend bij het omvangrijke studentenpubliek. Het aantal uitgaanden blijft wel degelijk stijgen, maar niet snel genoeg om aan de richtlijnen van het 2020-project te voldoen.

Om het taalprobleem op te lossen geldt aan steeds meer faculteiten de verplichting om voor vertrek te bewijzen dat je de taal van het gastland al voldoende beheerst, bijvoorbeeld door een (spoed) cursus aan het talentencentrum ILT te volgen. Hoewel dat volgens veel studenten een goede drempelverlager is en de start in het buitenland vlotter maakt, zijn anderen niet bereid hun kostbare vrije tijd op te offeren aan nog maar eens een extra cursus.

Tegen het einde van dit jaar zou het binnen- en buitengaand studentenverkeer volledig in kaart gebracht moeten zijn. Zo wil het International Office eventuele knelpunten sneller en efficiënter kunnen oplossen. Bovendien zou het combineren van *best*

practices uit de verschillende faculteiten moeten leiden tot een meer gestandaardiseerde werking, want momenteel heeft niet elke faculteit een even goed uitgebouwde uitwisselingscoördinatie. Zo zou het voor studenten ook duidelijker moeten worden waar ze terecht kunnen met hun vragen.

EERST ZIEN EN DAN GELOVEN!

Aangezien de moderne student tegenwoordig meer vertrouwen heeft in het oordeel van zijn medestudenten dan in dat van officiële instanties, wil de universiteit hen meer in contact brengen met de inkomende internationale studenten in Leuven. Zij vormen nog steeds een aparte gemeenschap op zich, want uit enquêtes blijkt dat het niet eenvoudig is om echte Leuvenaars te leren kennen. Nochtans is het voor de Leuvense student de uitgelezen mogelijkheid om al eens van een buitenlandervaring te proeven.

Timmermans. In een tijd waar globalisering een steeds grotere rol inneemt, wordt het als vanzelfsprekend gezien dat men in een internationaal kader kan functioneren. Voorlopig doet Leuven het al niet slecht: ongeveer twaalf procent van de studenten neemt deel aan een Erasmusuitwisselingsprogramma. En daar worden nog geen bui-

Het aantal buitenlandervaringen blijft groeien, maar niet genoeg om de 2020-doelstelling te halen.

Leuvense universiteit een degelijke reputatie. Vrees voor een negatieve weerslag op de studieresultaten, zorgt er bijgevolg voor dat

tenlandse stages of andere soorten uitwisselingsprojecten bijgeteld. De mogelijkheden zijn talrijk, maar jammer genoeg niet

Visitatiecommissie (3)

Inleiding tot de klinische seksuologie

Dinsdag was het Internationale Vrouwendag. Libanese vrouwen verkleedden zich als man, Pakistaanse vrouwen eisten gelijke rechten en de vrouwen in het Europese parlement kregen een roos. Wij gingen naar de les Inleiding tot de klinische seksuologie, waar 99% van de aanwezigen tot het vrouwelijke geslacht behoorde. De professor was een man.

SOPHIE SOETE |

Laten we maar meteen met de deur in huis vallen: professor Paul Enzlin is een voortreffelijk docent. Na twee uur vonden wij het zelfs spijtig dat de les al gedaan was. Wij

“Vagina’s en penissen vliegen in het rond”

hadden graag nog een uurtje extra aan ‘s mans lippen gehangen. Al kan dat natuurlijk ook aan de besproken materie liggen. In slaap vallen tijdens de les wordt beduidend minder aantrekkelijk wanneer onder meer sadisme en voyeurisme de gespreksonderwerpen zijn.

Het moge duidelijk zijn, bij deze les vlogen de vagina’s en penissen in het rond. Moesten wij in het begin nog enig gegiechel onderdrukken — stiekem zijn we de puberteit niet helemaal ontgroeid — na een tijdje wende het en werden wij bevangen door dezelfde steriele wetenschappelijkheid als de seksuologen in spe.

Zoals het een goed professor betaamt,

doorspekte Enzlin zijn betoog met voorbeelden uit de praktijk. We onthielden vooral een man die enkel nog seks wilde hebben met zijn vrouw als ze een wit hemd droeg. Hij wilde haar enkel kussen op het hemd. De vrouw zocht dan ook hulp omdat haar

man niet meer met haar, maar met het hemd vrijde. Een schoolvoorbeeld van fetisjisme, zo bleek.

QUID LES?

In Veto’s visitatiecommissie bezoekt een medewerker een college dat niet tot zijn vakkenpakket hoort.

Wie?: Master in de Seksuologie en Master in de Psychologie

Wanneer?: Dinsdag van 14.04 uur tot 15.58 uur

Waar?: De Valk 2.54

Prof?: Paul Enzlin

Pauze?: 14.58 uur tot 13.06 uur

Chemici & asbest ruimen plaats voor biologen

Chemiegebouw 200F in Heverlee zal over enkele jaren compleet gerenoveerd worden. Het kankerverwekkende asbest dat erin aanwezig is, moet weg. Na de renovatie zal het complex een tweede leven krijgen als biologiegebouw. De afdeling chemie krijgt een volledig nieuwe stek.

JENS CARDINAELS |

“De plannen passen in de verdere uitbouw van de campus in Heverlee,” zegt de algemeen beheerder van de K.U.Leuven, Koenraad Debackere. “Er komt een volledig nieuwe chemiecluster, waar het departement Scheikunde en andere scheikundegroepen zullen worden ondergebracht.” In het huidige chemiegebouw zullen na de renovatie biologiestudenten les krijgen. Zij hebben nu nog vaak les in het centrum van Leuven. “Maar daar komt over enkele jaren verandering in: we willen hen volledig overbrengen naar de wetenschaps-campus in Heverlee.”

Chemiegebouw 200F zal in 2015 volledig gerenoveerd worden. Dat is nodig, want nu is er asbest aanwezig in het gebouw. “Er is inderdaad een asbestprobleem,” bevestigt Debackere. “Maar de mensen die er vandaag werken, lopen geen gevaar. Het asbest is alleen aanwezig in de technische kokers en het zal tijdens de renovatie verwijderd worden.”

Debackere mag dan wel gerust zijn wat het asbest betreft, de preses van studentenkring Chemika, Bart Van den Bogaert, is er toch niet zo gerust in. “Het gaat om een gebouw waar chemische experimenten plaatsvinden. Als er iets mis gaat, kan dat ernstige gevolgen hebben.”

Aangezien 200F over enkele jaren toch helemaal vernieuwd zal worden, wordt er nu niet meer geïnvesteerd in het gebouw. “We zorgen er wel voor dat het werkbaar en veilig blijft,” zegt Debackere. In het gebouw

deed zich afgelopen zomer een incident voor waarbij er voor meer dan een miljoen euro schade werd aangericht. Chemici voerden er een experiment uit met koningswater, een goedje dat goud kan oplossen. Het zuur produceert giftige dampen, die normaal gezien weggezogen worden door trekkasten.

“Experimenten kunnen ernstige gevolgen hebben”

Maar die werkten niet door een defect. “Het incident was een samenloop van technische problemen, die nu zijn opgelost,” vertelt Debackere. Van den Bogaert beaamt dat: “Het koningswaterincident kwam er vooral doordat sommigen zich niet aan de veiligheidsregels hielden.”

OP SLOT

Over het algemeen is Chemika tevreden over de plannen. “We zijn uiteraard blij dat we een nieuw gebouw krijgen. Maar we hopen dat de nieuwe labo’s toegankelijk zullen zijn voor studenten. De labo’s zijn nu immers vooral bedoeld voor onderzoek en minder voor onderwijs.”

In het huidige chemiegebouw heeft Chemika een eigen lokaal, maar de chemici weten nog niet of dat er ook in het nieuwe gebouw zal komen. “Nu hebben we een lokaal dat op slot kan. Ik hoop dat we dat ook krijgen in het nieuwe gebouw. Het zou zeker geen verbetering zijn als we in de toekomst op café moeten vergaderen.”

De preses van biologiekering Bios, Sara Gilissen, reageert matig enthousiast. “In feite verandert er voor ons niet veel. Alleen oudere studenten hebben les in het centrum, de rest zit nu al in Heverlee.”

Of er was de vrouw die zich liet terroriseren door haar man. Drie dagen lang liet ze zich opsluiten in een kooi en werd ze volledig van hem afhankelijk opdat de kinderen niets zou overkomen.

FROTEURISME

We vermoeden wel dat Enzlin aan een zekere mate van beroepsmissvorming lijdt. Na het definiëren van exhibitionisme haastte hij zich te zeggen dat wie eens naakt de deur uitgaat omdat hij vergeten is zijn kleren aan te trekken, niet tot de categorie exhibitionisten wordt gerekend. Daarvoor moet het gedrag

herhaaldelijk worden gesteld gedurende zes maanden én moet de persoon in kwestie daar enige seksuele bevrediging uit halen. De volgende keer dat u vergeet kleren aan te doen, hoeft u zich niet ongerust te maken.

Echter, de volgende keer dat u de bus neemt, kunt u maar beter waakzaam zijn. Zo blijkt froteurisme — het aanraken van en het wrijven tegen een niet-toestemmende persoon — een veelvoorkomende hobby te zijn op de dichtopeengepakte Leuvense bussen.

Wat wij van deze les onthouden? Dat wij — in tegenstelling tot wat menigeen beweert — best normaal zijn.

BAS VAN DEN BOGAERT

Hogere studiekost op termijn

De studiegelden in het hoger onderwijs kunnen sterk verschillen. De ene student betaalt meer dan de andere. Het Vlaams Hoger onderwijs wil hier meer eenduidigheid in. De voorstellen hebben vooral invloed op studenten met een diplomacontract en studenten die niet onder het beurstarief vallen.

SARAH VAN BULCK |

Momenteel zijn er een drietal factoren die bepalen hoeveel een student betaalt. De eerste factor is zijn economische situatie. Op basis daarvan zijn er drie categorieën studenten: beursstudenten, bijna-beursstudenten en niet-beursstudenten. Beursstudenten aan de universiteit betalen momenteel tachtig euro, die aan de hogeschool honderd euro.

De tweede factor is het soort contract dat de student afsluit. Behalve een diplomacontract en een creditcontract, kunnen ook examencontracten afgesloten worden. Die geven het recht examens af te leggen, maar niet het recht lessen bij te wonen of kosteloos Toledo te gebruiken. In ruil daarvoor liggen de studiegelden voor een examencontract betrekkelijk laag.

De derde factor is het aantal studiepunten dat de student opneemt. In de huidige regeling is er een vaste som die gecombineerd wordt met een bepaald bedrag per studiepunt. Momenteel is het relatief goedkoop om meer dan zestig studiepunten per jaar op te nemen.

AFSCHAFFEN

Elk van die factoren moet minder complex worden, aldus de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA). Eric Mathieu, diensthoofd onderwijsadministratie aan de Universiteit Antwerpen en lid van de VLIR werkgroep studiegelden: “Voorlopig is het overleg nog bezig, maar we willen in de eerste plaats een transparanter systeem.”

Ten eerste willen VLIR en VLHORA

de categorie van bijna-beursstudenten opnemen in de categorie van de beursstudent. Concreet zouden beide soorten student in de toekomst voor 60 studiepunten een bedrag van 90 euro moeten betalen.

Ten tweede willen de raden het examencontract in prijs gelijk trekken met een diploma- of creditcontract. Daarbij zou iedereen van dezelfde faciliteiten gebruik kunnen maken. Daarnaast is er overleg over het bestaan van het examencontract in de toekomst. Mathieu wijst er op dat het om twee onafhankelijke discussies gaat.

Ten derde willen de raden de studiegelden voor studiepunten die het plateau van 66 studiepunten overschrijden op het zelfde niveau brengen als het studiegeld voor studiepunten onder de 66 studiepunten. Dat houdt concreet een prijsstijging in. Momenteel wagen er zich immers ongeveer 5% van de studenten aan een zwaarder studieprogramma. “Maar dat geeft ook een vals gevoel,” aldus Mathieu, “want wie de vakken niet haalt is wel zijn leerkrediet kwijt.”

KRITIEK

En precies bij die laatste categorie zou het schoentje wel eens kunnen wringen. Vorig academiejaar nog liet K.U. Leuven kritische geluiden horen bij een verhoging van studiegelden voor studenten die meer dan zestig studiepunten opnemen. Dat zou begaafde studenten ontmoedigen een zwaarder programma op te nemen. Ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) liet weten bedenkingen te hebben bij de voorstellen van VLIR en VLHORA.

Vliegwerk (2)

“Een echtscheiding is altijd een noodoplossing”

Het Leuvense museum M begint stilaan uit zijn kinderschoenen te stappen. Tweewekelijks bekijken we een van de kunstwerken en spitsen het toe op een maatschappelijke tendens. Deze week: “De Zeven Sacramenten” van Rogier van der Weyden.

GEERT JANSSEN |

Ons favoriete sacrament? Het huwelijk! We zijn per slot van rekening een kind van gescheiden ouders. Voor enige duiding gingen we op de koffie bij seksuologe Rika Ponnet van relatiekantoor Duet.

Veto: Wat doet Duet juist?

Rika Ponnet: «Mensen die single zijn kunnen via ons een levenspartner zoeken. Dat werkt gericht dan een advertentie in de krant of op internet zetten. Discretie en selectiviteit zijn prioritair bij ons. Daarnaast begeleiden we mensen die problemen hebben met hun partnerkeuze. Ook koppels met problemen kunnen bij ons therapie volgen. In eerste instantie luisteren we naar de verhalen van de mensen. Daarna kijken we wat er heilzaam kan zijn. Zit de communicatie fout of is het iets seksueels? Er zijn geen standaardprocedures.»

OPLICHTERIJ

Veto: Is het een recent tot ontwikkeling gekomen sector?

Ponnet: «Ik doe dit achttien jaar. Relatiebemiddeling bestaat al zeer lang. Het wordt nu wel strenger gecontroleerd, omdat er vroeger veel misbruik was. Bureaus die veel geld vroegen of met valse advertenties werkten. Dat was misbruik van vertrouwen, pure oplichterij.»

Veto: Volgens het cliché gaat het niet

goed met het huwelijk.

Ponnet: «Tegenwoordig strandt 35 procent van de huwelijken. Volgens het recente onderzoek Scheiding In Vlaanderen zullen we evolueren naar een scheidingspercentage van 50 procent. Eerdere internationale studies hadden dezelfde conclusie. In die zin kun je spreken van een crisis van het klassieke huwelijk.»

“Een compromis sluiten is geen noodzaak meer”

Veto: Kan daar een moreel oordeel over geveld worden?

Ponnet: «Het is in eerste instantie een vaststelling. De belangrijke vraag is wat de gevolgen zijn voor de betrokkenen. Scheiden zelf kunnen we niet tegengaan, de manier waarop het gebeurt kunnen we wel aanpakken. Een echtscheiding is altijd een noodoplossing. Het is een breuk in iemands leven. Soms zijn er jaren nodig om daar overheen te geraken.»

«Maar echtscheidingen kunnen ook goed verlopen. Dat wordt mogelijk gemaakt door de welvaartsstaat. Een compromis sluiten met je partner is geen noodzaak meer. Vrouwen hebben een eigen inkomen en kunnen perfect alleen

leven. Er is een rechtstreekse correlatie tussen een goed uitgebouwde sociale zekerheid en een hoog scheidingspercentage.»

Veto: De economische noodzaak van het huwelijk is dus verdwenen?

Ponnet: «Voor een groot deel maar niet volledig. Voor sommige alleenstaande vrouwen blijft overleven moeilijk. Ze komen wel rond, maar ze moeten voortdurend opletten. Kinderzorg komt in de praktijk meestal op de moeder neer. Dus hebben ze minder kans om carrière te maken en verdienen ze minder.»

Veto: Door schandalen in de katholieke Kerk lieten veel mensen zich ontdopen. Deelt het kerkelijk huwelijk in die klappen?

Ponnet: «Daar heb ik niet meteen gegevens over. Tegenover dalende doopcijfers houdt het kerkelijk huwelijk redelijk stand. Veel mensen vinden de ceremonie nog steeds aantrekkelijk.»

Veto: Mogen we samenlevingscontracten als een verruiming van het huwelijk zien?

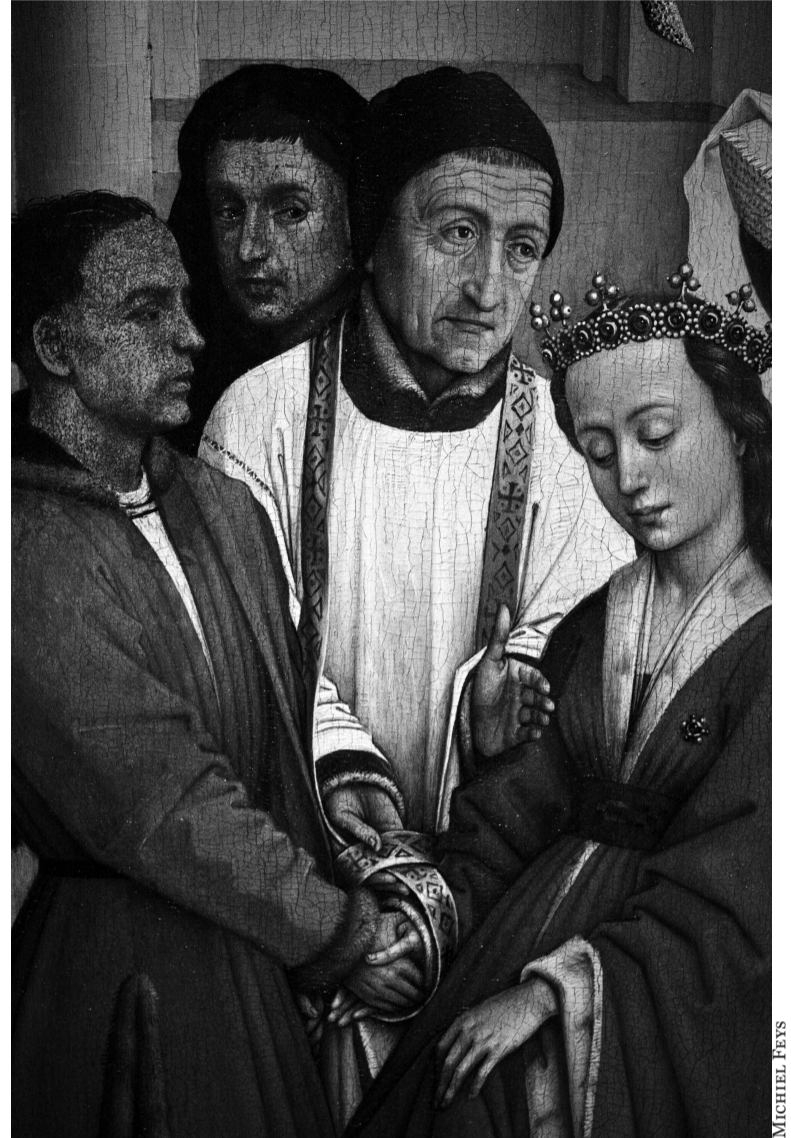
Ponnet: «Ja, maar het aantal breuken ligt daar hoger dan bij gehuwden. Dat toont vooral dat een huwelijk een ander engagement is waar je met meer overtuiging voor moet kiezen. Vroeger trouwde iedereen omdat het zo hoorde. Wie het nu nog doet, heeft daar nadrukkelijk voor gekozen.»

STREEFDOEL

Veto: Is de mens gemaakt voor eeuwige trouw?

Ponnet: «Ik vind dat geen relevante vraag. Een behoorlijke groep slaagt er — met vallen en opstaan — in bij een partner te blijven. Maar moet dat het streefdoel zijn?»

Veto: Zijn er tips voor een geslaagd

Een fragment uit “De Zeven Sacramenten” van Rogier Van der Weyden.

huwelijk?

Ponnet: «De vraag die iedereen zich moet stellen is: waarom wil ik trouwen? Vroeger organiseerde de Bond van Grote en Jonge Gezinnen voorhuwelijkse cursussen. Nu klinkt dat belachelijk, maar

daar werden essentiële vragen gesteld. Fundamentele issues moet je op voorhand bespreken met je partner. Willen wij kinderen of willen wij carrière maken? Gewoon verliefd zijn is niet voldoende.»

Participation Week | Diversiteit anders bekeken

Vanaf morgen is Leuven in de ban van de Participation Week. Films, lezingen en workshops zijn maar enkele van de vele activiteiten die de binnenstad veroveren. Het programma focust op de raakvlakken tussen mensen met een verschillende achtergrond, niet op de verschillen. Hoogtijd voor een confrontatie met diversiteit.

JORIS HIMPENS |

Iedereen is anders, ook in Leuven. Concreter: er zijn in deze stad 154 verschillende nationaliteiten en culturen. Daarnaast is er diversiteit in velden als seksuele beleving, leeftijd en functiebeperkingen. De bedoeling van de Participation Week is de andere kant van Leuven in de kijker zetten. De workshops en lezingen worden georganiseerd voor en door diverse Leuvenaars.

De K.U.Leuven, de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), de stad, hogescholen en secundaire scholen: niemand ontbreekt in dit grootse diversiteitsproject. Geen toeval: het is de lancering van een samenwerkingsverband tussen de Leuvense instellingen en de stad, gericht op alle vormen van diversiteit. Leuven wil een open stad zijn, waar elke leerling, elke student en elke inwo-

ner zich even hard thuis voelt.

Wat staat er op de agenda? Een kleine greep uit het assortiment. Op de Grote Markt staat er gedurende de hele week de Leuven Anders Bekekenbus. Daarin huist een interactieve diversiteitstraining waarbij je via spelop-

Er staat u een toekomst vol vriendschap te wachten

drachten en video's ervaart hoe je kunt omgaan met diversiteit. Verder worden er doorlopend lezingen en infosessies gegeven door gastsprekers gerelateerd aan de professionele bacheloropleidingen. Volgens de organisatie de perfecte kans om internationale competenties uit te bouwen en contacten te leggen met binnen- en buitenlandse partners.

Ook humor ontbreekt niet tijdens de Participationweek. Dinsdag tekenen de Hakims of Comedy present in de Zeger Van Heeaula van de rechtsfaculteit. Het multicultureel collectief laat zien dat humor over culturele verschillen zeker niet verboden is.

GENDER

Functiebeperkingen zijn een ander luik van Participation. Woensdag licht een studiedag de digitale toegankelijkheid van studiemateriaal toe. In zaal Nicolas de le Ville op Campusbibliotheek Arenberg moet u zijn.

Voor alles is plaats deze week, dus ook voor vriendschap. Daarom organiseert de K.U.Leuven om 21 uur in Pangaea speedfriendshipping, niet te verwarren met speeddating. Hoewel het concept gelijk loopt, is er een belangrijk verschil: je zit met een groepje

samen en krijgt vijftien minuten om elkaar beter te leren kennen. Klinkt het? Er staat u een toekomst vol vriendschap te wachten!

Vrijdag worden *all things gender* onder de loupe gelegd in het provinciehuis. Het duale denken in man/vrouw en een oneindige genderdiversiteit wordt in beeld gebracht door verschillende getuigenissen. Ideaal voor ieder die twijfelt bij zijn seksuele identiteit!

Lees ook de *Splinter* op pagina 12.
www.participationweek.be

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

Wetswinkel Leuven huuradvies breidt uit

De wet voor zwakkeren

De mens woont al eens graag warm als het koud is en droog als het regent. Hij heeft verschillende opties. Een stulpje huren is een nogal geliefde keuze onder studenten. Bij alles in het leven rijzen echter vragen. Die van de gemiddelde huurder worden sinds jaar en dag voor nop door de studenten van Wetswinkel beantwoord.

CEDRIC HAUBEN |

Het kan duur uitvallen, zo'n onderonsje met een advocaat. Terwijl diens inmenging in veel gevallen helemaal niet nodig is. Of omgekeerd: mensen die denken de zaak zelf af te kunnen handelen, zijn soms wel degelijk gebaat bij een streep deskundig advies of bijstand voor de rechter. Om mensen met al hun grote en minder grote problemen omtrent huuradvies te helpen werd in 1978 de Wetswinkel in het leven geroepen. Geen hoogoplopende honoraria hier, wel integendeel. De vzw draait volledig op de vereende krachten van Leuvense rechtenstudenten met het vrijwilligershart op de juiste plaats. Vanaf het tweede jaar in hun opleiding wordt studenten aan de rechtsfaculteit de kans geboden zich buiten de aula's te ontplooiën. Wij vroegen enkele woorden uitleg aan studentenmedewerkers van de Wetswinkel, Katrien Zephirin en Ben Veijfeijken.

VOORAL NIET GRATIS

“Ter verduidelijking, het concept van de Wetswinkel dient niet verward te worden met De Wetswinkel. Die bijna gelijknamige onderneming wordt niet uitsluitend gerund door studenten, ze beperkt zich niet tot louter huuradvies en helpt u vooral niet gratis,” leert Katrien ons. Maar Wetswinkel draait dezer dagen blijkbaar zo goed dat er aan uitbreiding mag worden gedacht. “Naast het oude kantoor wordt er nu ook een tweede filiaal geopend in het buurthuis in Kessel-lo. We proberen een iets breder publiek aan te spreken en willen op termijn ook buiten Leuven actief worden”.

Er wordt geen schriftelijk advies gegeven “omdat dat niet kan vanwege het niet-aansprakelijke karakter van de zaak,”

Studenten-vrijwilligers Katrien Zephirin en Ben Veijfeijken kruisen elkaars blik terwijl ze uitleg geven over hun engagement.

klinkt het. “Indien verdere juridische stappen ondernomen moeten worden, verwijzen wij cliënten door naar het vreedegerecht of een gepaste advocaat.”

TOELATINGSEXAMEN

“Als student is het leuk en nuttig om praktijkervaring op te doen,” vindt Ben. Een extraatje dat mooi op een juridisch cv staat, al vergt deelname enige inspanning. “Omdat we natuurlijk wel accuraat en juist advies willen verzorgen, laten we niet zomaar iedereen toe. Kandidaten dienen te slagen voor een examen. De leerstof daarvoor wordt voorgeschoteld in een cursus van een driehonderdtal pagina's. Ook worden studenten getest op hun spraakvaar-

digheid. Aangezien onze hoofddoelgroep de zwakkeren van de maatschappij zijn, is het vaak de kunst om juridische termen begrijpelijk uit te leggen,” aldus Katrien.

Gratis huuradvies voor iedereen

De mensheid klaagt soms over de jeugd, maar de term vrijwilligerswerk schrikt steeds minder mensen af, zo blijkt. “Vroeger moest er wel vaker moeite gedaan worden om leden te vinden die het project

draaiende wilden houden, maar sinds enkele jaren kennen we dat probleem niet meer. Almaar meer studenten zetten zich vrijwillig in en benutten hun kennis om gratis huuradvies te verschaffen. Tegenwoordig hebben we daartoe meer dan 30 medewerkers.”

“We eindigen met een waarschuwing. Om de plaag van de echte cv-jagers (studenten die een extra-curriculaire activiteit willen bijschrijven zonder er veel voor te moeten doen) tegen te gaan, krijgen medewerkers pas na twee jaar een officieel attest als beloning voor hun bewezen diensten, zegt Ben.”

www.wetswinkel-leuven.be

125 jaar Vlaams Rechtsgenootschap

Een heel grote taart en een geïmproviseerd museum. Dat kan maar een ding betekenen: VRG bestaat 125 jaar. Wat moeten we ons daarbij voorstellen? We vroegen het aan preses Harry Ghillemyn.

VINCENT BOULANGER |

Harry Ghillemyn: «VRG was bij haar oprichting in 1885 een organisatie die zich inzette voor de bevordering en het gebruik van het Nederlands in het rechtssysteem. Dat was in die tijd zeer progressief en ik vind het zeer mooi dat onze vereniging zich daarvoor zo sterk engageerde met resultaat. Die geschiedenis maakt het VRG ook iets bijzonders. Hier zijn ook grote namen als Mark Eyskens, Jef Vermassen en Steven Van Ackere gepasseerd.»

Veto: Detecteren we daar enige nostalgie? Hoe vertellen we de toenmalige standpunten in het hedendaagse politieke klimaat?

Ghillemyn: «Ik heb geen heimwee naar een bepaalde periode, tijden veranderen en zo ook de rol van VRG. Wij spelen vandaag nog steeds een belangrijke rol voor de rechtenstudenten aan de K.U.Leuven. Voor enig politiek of Vlaams standpunt moet ik je teleurstellen: VRG is politiek neutraal en open voor iedereen: 2.000 van de 2.400 rechtenstudenten hebben een VRG-lidkaart, en daar zitten alle politieke overtuigingen tussen. Gelet op het

aantal politieke verenigingen in Leuven zal iemand die zich op die weg wil engageren niet op zijn honger blijven zitten. Als VRG een politiek debat organiseert, zijn alle strekkingen welkom. Zijn wij nog voor een evenwaardig gebruik van het Nederlands? Ja, maar zonder een politiek statement te maken.»

POLITIEK ENGAGEMENT

Veto: Wat is de rol van VRG vandaag?

Ghillemyn: «Vandaag zijn wij een studentenorganisatie die de studentenbelangen behartigt. Enerzijds is dat het recreatieve aspect als feestjes organiseren en onze fakbar, het Huis der Rechten. Anderzijds hebben we een cursusdienst en behartigen we de studentenbe-

“We spelen vandaag nog steeds een belangrijke rol”

langen binnen de faculteit en in LOKO. Bij die laatste twee maken we het verschil tegenover studentenclubs en VRG neemt die vertegenwoordiging zeer serieus.»

Veto: Hoe zal VRG in de toekomst evolueren?

Ghillemyn: «Ik denk dat het aspect van de stu-

dentenvetegenwoordiging steeds belangrijker zal worden voor VRG, omdat we een feestje wil ook op zoveel andere plaatsen terecht kan. Voor politiek engagement geldt hetzelfde, maar er zullen altijd zaken aan de K.U.Leuven zijn die vragen om inspraak van de student.»

Veto: Voor jou persoonlijk: als je de lijst van prominenten die VRG voortbracht ziet, denk je

dan dat VRG goed is voor je carrière?

Ghillemyn: «Of ik later in het rijtje van ministers ga thuishoren door VRG? Het zijn misschien doorgaans meer ondernemende mensen die kiezen om zich te engageren. Die eigenschap kan zich later in succes vertalen. Dat ze voor VRG kiezen, is goed en het geeft kleur aan onze 125 jaar.»

VRG snijdt taart aan om zijn 125ste verjaardag te vieren.

Iden van maart | Quid Caesar?

Hoed u voor de 15 maart, of zoals de Romeinen ze noemden: de Iden van Maart. Ze werden al dapperder mannen dan u fataal. Onder hen Odoaker, maar vooral Julius Caesar. Reden genoeg om u wat in te lezen over 's mans leven en aldus zijn fouten te vermijden. Caesar: de man, de mythe.

ELS DEHAEN |

Gaius Julius Caesar was in zijn eigen tijd geen onbekende. Als politicus, schrijver, generaal en uiteindelijk dictator was hij alomtegenwoordig. *Veni, vidi, vici*. De geveugelde woorden "Hoge bomen vangen veel wind" indachtig, kon een dergelijke macht niet ongestraft blijven.

Het verhaal is u allicht bekend: 15 maart, volgens de Romeinse kalender de Iden. Caesar wordt verraden, herkent zijn adoptiezoon Brutus tussen de samenzweerders en spreekt de beroemde woorden: "Tu quoque, fili mi" ("ook jij, mijn

tailleerd ingelicht over de moord op Caesar: we vinden informatie bij Plutarchus, Suetonius, Appianus en Cassius Dio plus fragmenten bij Nicolaus van Damascus. Wanneer ze een datum vermelden, zijn dat altijd de Iden van maart."

"Het beroemde *"tu quoque fili mi"* is eigenlijk nergens zo te vinden. Suetonius vermeldt dat sommigen zeggen dat Caesar tegen Brutus in het Grieks "Ook jij, m'n kind" zou gezegd hebben, maar volgens hem stortte Caesar zonder iets te zeggen neer."

"Grieks was een belangrijke — en chique — cultuurtaal in Rome,

"Caesar werd 'koningin' genoemd"

zoon?"). Er zijn 23 messteken nodig om Caesar te vellen. Een mooi verhaal, maar is het helemaal waar?

Professor Oude Geschiedenis Marc Depauw: "We zijn vrij gede-

maar of Caesar als laatste woorden Grieks zou gesproken hebben? Misschien heeft men er daarom *"tu quoque fili mi"* van gemaakt of *"et tu, Brute"*, zoals dat bij Shakespeare

te vinden is.

HOMOSEKSUALITEIT

Een ander aspect van Caesars leven waarover de nodige controversen bestaat, is zijn vermeende homoseksualiteit. Zo zou hij, zo meldt ons zijn politieke rivaal Bibulus, als ambassadeur net iets te innig kennis gemaakt hebben met Nicomedes IV van Bithynië.

De dichter Catullus verdacht hem in twee van zijn gedichten van een homoseksuele relatie met zijn flamboyante adjudant Mamurra, waarbij Caesar de *cinaedus* ofte *bottom*-positie innam. Hij nam die beschuldigingen later terug, maar het kwaad was geschied. Ook zijn neef en adoptiezoon Octavianus gaf te kennen dat hij en Caesar meer dan vriendschappelijk met elkaar omgingen.

Daar staat tegenover dat hij tot driemaal toe een vrouw huwde en talloze avontuurtjes zou hebben beleefd met vrouwen buiten het echtelijke bed. Depauw: "Er zijn heel wat verwijzingen naar vermeende homoseksuele relaties van Caesar. Maar men moet zich altijd afvragen of categorisaties, zoals homo- en heteroseksualiteit — die voor ons evident lijken — dat ook in de oudheid

waren."

"Homoseksualiteit werd in die tijd waarschijnlijk niet echt als schandelijk beschouwd, maar lichamelijk en geestelijk een passieve rol innemen was dat zeker wel. Dat werd Caesar aangewreven door zijn politieke tegenstanders. Het was in de Late Republiek de gewoonte om je opponenten nogal hard aan te pakken."

schoor. Hoe weten wij zulke dingen? Depauw: "Echte bewijzen voor Caesars homoseksualiteit zijn er bij mijn weten niet, maar wat zou in dezen een bewijs zijn? Materiële bewijzen zijn om evidente redenen problematisch. Daarom is het allemaal een kwestie van interpretatie."

"In de literatuur vlogen verwijten van verwijfd gedrag en van

De bottompositie en talloze vrouwen buiten het echtelijke bed

"Heel vaak deed je dat door hen voor te stellen als verwijfd, als zich gedragend zoals het een echte man niet past. Dat kon zijn door teveel aandacht aan het uiterlijk, door bepaalde gestes, door de kledij, enzovoort. Maar eventueel ook expliciet door te zeggen dat iemand homoseksueel was en dan vooral dat hij de vrouwelijke, passieve rol in de relatie innam."

De mythes willen dat Caesar soms openlijk "koningin" werd genoemd en zichzelf overal en elke dag

onmannelijke homoseksualiteit heen en weer. Zo vermeldt Plutarchus in zijn biografie van Pompeius dat het krabben van het hoofd met één vinger, hetgeen als verwijfd werd aanzien, iets typisch was voor Pompeius. In zijn boek over Caesar beschuldigt hij Caesar van hetzelfde. Erg hinderlijk zal het voor geen van beide geweest zijn. De politieke zeden waren toen nog wat harder dan vandaag en men speelde vaak op de man in plaats van op de bal."

DIY | Tracht ontploffingen te vermijden

Het internet is de bron van al wat goed is in dit aardse tranendal. Je vindt er erotische films, afbeeldingen van naakte meisjes, afbeeldingen van twee naakte meisjes en tekenfilms van een vunzig Roodkapje. Maar ook de gekke wetenschapper in u kan er aan zijn trekken komen. Het internet biedt immers een haast eindeloze mogelijkheid aan chemische proefjes om thuis te proberen.

JELLE DEHAEN |

Wie een drietal seconden intensief googelt, vindt recepten om zeep, tandpasta, een batterij en zoveel meer te maken. Voor we echter uit het niets een doldrieste Frankenstein creëren die de brievenbus van de burenschadigt — een noveltybrievenbus in de vorm van een Tirolerhuis waarop in Gotische letters *Wilkommen* prijkt — besluiten wij een expert ter zake te raadplegen. Wij vroegen professor Wim Dehaen van het departement Chemie naar de do's and don'ts van het zelf experimenteren.

BRAND

Voor u uw eigen experiment opzet, is het niet slecht even bij de risico's stil te staan. Wim Dehaen: "Elke chemische proef die gedaan wordt, begint in principe met een risicoanalyse waarbij alle gevaren die aan een proef verbonden zijn worden opgelijst. Daardoor kun-

"Niet bewust van de risico's"

nen de nodige veiligheidsmaatregelen getroffen worden. Als een stof giftig is, moet er bijvoorbeeld onder een dampkast of met beschermende handschoenen gewerkt worden. Soms blijkt dat een proef niet in de hand kan gehouden worden en moet ze vervangen worden door een minder efficiënt alternatief of zelfs helemaal niet gedaan worden. Je wil immers niet dat degene die de proef doet in brand vliegt."

"Mensen zijn zich niet altijd bewust van de risico's die ze lopen als ze experimenteren. Je hebt middelbareschoolstudenten die gefascineerd zijn door chemie, thuis proefjes willen doen en buskruit namaken. Maar ze stampen dat buskruit iets te hard aan waardoor het poeder in hun gezicht ontploft."

ONTPLOFFING

Voor u al te ambitieus wordt en tonnen chemische stoffen inslaat, is het raadzaam te bedenken dat *more* soms *less* is. Wim Dehaen: "Heel vaak hangt het gevaar van een proef af van de hoeveelheid stof die je gebruikt. Op kleine schaal zal er waarschijnlijk geen grote brand of ontploffing plaatsvinden, maar op grote schaal kan dat wel gebeuren."

Wie zeep wil maken, kan zijn spaarvarken breken om zonnebloemolie en natron-

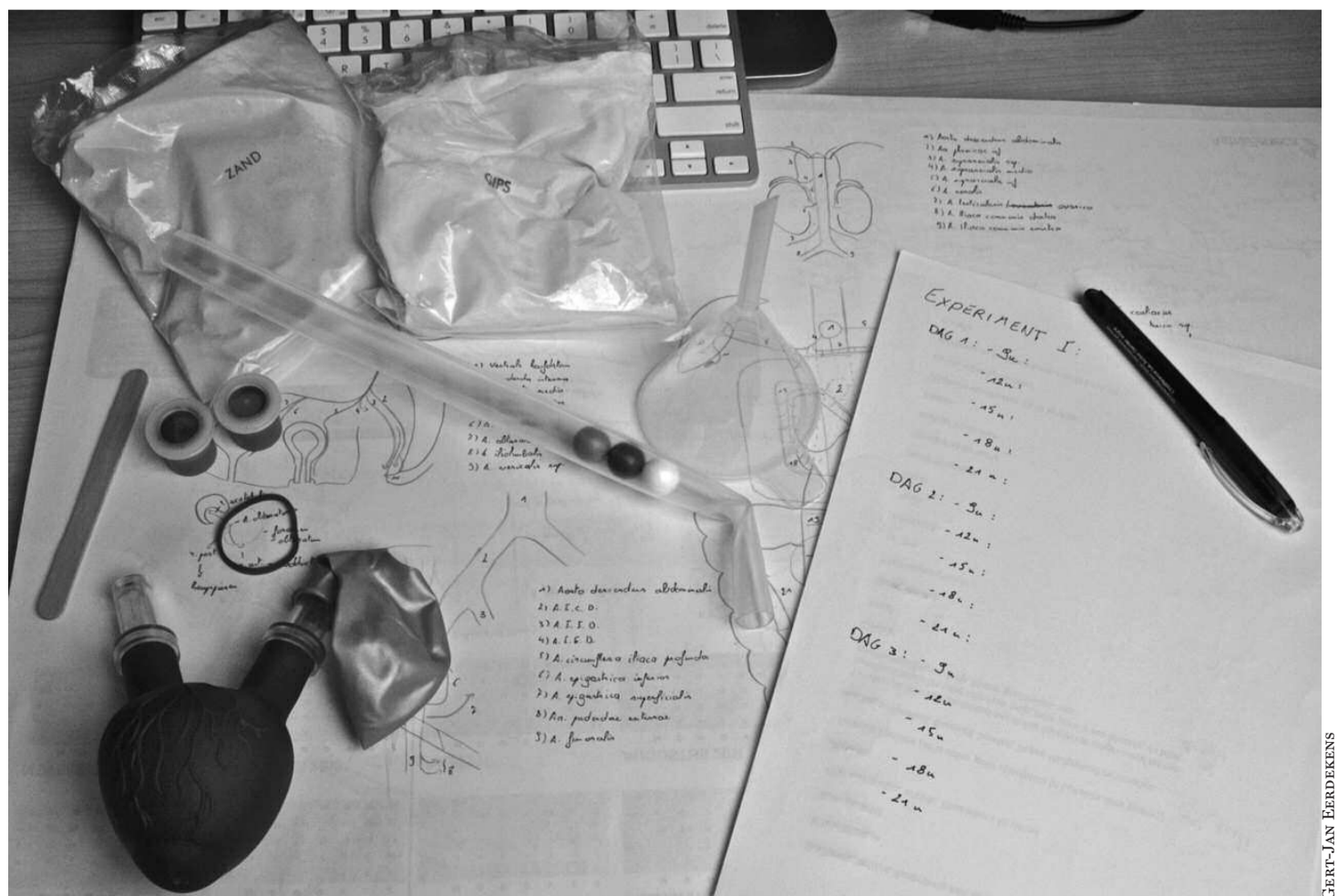
loog te kopen — totale kostprijs minder dan tien euro — maar volgens professor Dehaen kom je er doorgaans niet zo goedkoop van af. "Chemie is duur. Sommige producten kun je bij de drogist kopen, maar onderzoeksmaterialen zijn duur."

Het internet zou natuurlijk het internet niet zijn zonder de bijdrage van de lokale malloot. Zo worden er, onder andere, doldwaze experimenten met fosfor aangereikt. "Een stof als fosfor is zeer brandbaar en dus uiterst gevaarlijk," reageert professor Dehaen. "Als het in brand vliegt, kun je het bovendien niet gemakkelijk blussen. Het is absoluut af te raden met zoiets thuis te experimenteren."

Volgens Dehaen moeten we geen al te hoge verwachtingen hebben van onze

eigen proefjes. "Er zijn enkele dingen die je risicoloos kunt doen maar die zijn meestal minder spectaculair. In de handel heb je wel chemiedozen waar een boek bij zit dat de risico's beschrijft, maar de meest risicovolle proeven halen ze daar waarschijnlijk wel uit."

Wanneer wij dan toch ons eigen proefje opstellen en erin slagen onszelf niet het hoekje om te helpen, zijn wij dan grote chemici op wie een Nobelprijs wacht? Volgens Dehaen niet. "Men verwacht vaak bereidingen maken — mengen en roeren — met chemie. Als je bijvoorbeeld tandpasta maakt, meng je twee stoffen met elkaar. Dat is een bereiding, maar nog geen chemie. Chemie is het omzetten van een stof in een andere en daar heb je de nodige kennis voor nodig."

MACHT EN ONMACHT VAN DE INTERNATIONALE GEMEENSCHAP

Op voorhand warmden professor Internationaal Recht Jan Wouters en professor Arabistiek John Nawas zich op voor een debat. "Klinkt het niet, dan botst het, toch?", stelt Wouters. Over de rol van de internationale gemeenschap botste het wel eens.

LAURENS CERULUS |

Veto: Boekt de internationale gemeenschap vooruitgang in de aanpak van de crisissituatie?

Wouters: «Volgens mij zijn er al heel belangrijke stappen genomen. De VN-Veiligheidsraad heeft in zijn unanieme resolutie van 26 februari niet alleen gerichte sancties en een

imperialistische, westerse agenda rond komt te hangen, is echter heel groot.»

Nawas: «Voor mij legt dat net de grote paradox bloot: het Westen zwijgt bij de dagelijkse schending van het internationale recht door Israël, maar wijst meteen de vinger als het gaat om de Arabische landen. Nu het Arabische volk zijn

“De stem van het volk is antiwesters”

PROF. JOHN NAWAS

wapembargo tegen het regime van Khadafi ingesteld, hij stelt ook dat hier misdaden tegen de mensheid zijn gepleegd. Het dossier wordt daarom naar het Internationaal Strafhof doorverwezen. Dat is een heel opmerkelijk resultaat.»

«De Openbare Aanklager van het Strafhof, Luis Moreno Ocampo, maakt meteen werk van zijn vooronderzoek. Daarmee stuurt ook hij een belangrijk signaal uit naar Khadafi. Dat kan echter ook contraproductief werken: Khadafi zal er niet bereidwilliger door worden om te onderhandelen.»

«De Veiligheidsraad moet nu ook B zeggen en zijn eis afdwingen om onmiddellijk het geweld tegen de burgerbevolking te stoppen. Met louter symbolische daden red je geen mensenlevens in Libië.»

Veto: Hoe kan het Westen concreet reageren op de revoluties?

Wouters: «Dit is een crisissituatie. Op dergelijke momenten is de realiteit veel complexer dan wat in de tekstboeken staat. Men zal waarschijnlijk op de hoogste noden van

stem laat horen, klinkt daarin de frustratie over die ongelijkheid door. Maar als de Arabische wereld zijn antiwesterse standpunt inneemt, verliest het Westen de controle.»

Wouters: «Ik ben er niet van overtuigd dat de wil tot verandering van Arabische volken een antiwesterse ondertoon heeft. Je kan moeilijk zeggen dat de protesten in Egypte en Tunesië anti-westers waren.»

Nawas: «Maar de slogans, de gedichten die gescandeerd worden: dat zijn typische antikoloniale stemmen. Zelfs de gecontesteerde regimes trekken die kaart omdat ze weten dat het leeft bij de bevolking. De bewegingen vechten zich dus vrij van elke vorm van overheersing.»

Veto: Dus de Arabische wereld zal internationale hulp niet accepteren?

Nawas: «Kijk, dit is de eerste keer dat de Arabische wereld zijn stem laat horen. Ze keren zich dan ook volledig tegen alles wat hun opgelegd wordt, van eender welke hoek.

“Met symbolische daden red je geen mensenlevens”

PROF. JAN WOUTERS

het moment inspelen. Als dat met een VN-mandaat is, goed. Maar de kans daarop is klein.»

«Bijgevolg zou men het recht in eigen handen kunnen nemen, bijvoorbeeld door eenzijdig een no-flyzone te installeren. Het risico dat daar een sfeer van een neo-

Feit is dat het dekolonisatieproces in het Midden-Oosten nog moet beginnen. Het Westen heeft nog steeds een enorme grip op de regio.»

Wouters: «Ik vind het belangrijk dat de huidige revoluties niet louter bekeken worden vanuit de op-

vlnr: Midden-Oosten en Noord Afrika kenner professor John Nawas, professor Internationaal Recht Jan Wouters

tiel van het conflict in het Midden-Oosten. Dat is net wat de Arabische regimes gedurende jaren hebben geprobeerd: legitimiteit putten uit dit conflict. De revoluties tonen net aan dat dat niet meer werkt.»

Nawas: «Maar de bewegingen geven blijk van een grote frustratie

over de jarenlang voortdurende situatie van ongelijkheid. Toen in Palestina Hamas volledig democratische verkiezingen won, werd die uitslag niet aanvaard door de VS. Hoe zit het dan? Wil je dat het volk zijn stem laat horen of wil je gewoon je eigen politiek opleggen?»

«Daarbij gedroegen de Arabische regimes zich hier lang ook zelf naar. Ze waren de dienaren van het westerse belang. En dat zijn niet mijn woorden, dat is wat leeft op straat. De essentie is dat de Arabische volkeren het nu zélf willen doen. Ze willen vanuit zichzelf een hervorming doorvoeren.»

KIB Lezing | Ronde tafel over Arabische wereld

Op woensdag 9 maart organiseerde de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) een rondetafelgesprek over de onrust in de Arabische wereld. Vier experts gaven hun mening ten beste onder het waakzame oog van moderator professor Bert Cornillie.

DANIEL WIRT |

«Het zal hier uit zijn voegen barsten,» voorspelde panellid professor Jan Wouters met weifelende blik op het lokaaltje dat voor de lezing is gereserveerd. Hij zou gelijk krijgen: veertig minuten later was er geen vrije plaats meer te vinden in het nochtans veel ruimere auditorium dat de organisatie inderhaast had ingepalmd. In het publiek waren opvallend veel hoofddoeken en kroezige hoofden te bekennen, maar ook heel wat prominenten in maat-

pak.

Van alle sprekers was het professor John Nawas die zich in de loop van de avond ontpopte tot meest uitgesproken opinie-maker. Nawas is Palestijn en stak niet onder stoelen of banken aan wiens kant hij staat: «*I don't want to be an Israel basher. Israel can do that for itself.*» Hij hekelde vooral het westerse paternalisme, iets waar de Arabische wereld volgens hem geen behoefte aan heeft. De Morgenjournalist Koen Vidal vulde aan met eigen inzichten over de centrale vraag van de

avond: waarom revoluties en waarom precies nu? Hij praatte over Twitter, seniele dictators, de kloof tussen Westerse en Arabische media en economische malaise. Dat laatste punt was volgens econoom Rym Ayadi dan weer dé oorzaak van alle onrust.

Over de rol van de internationale gemeenschap leken de sprekers niet zo zeker. Wouters verwoordde de heersende onzekerheid treffend toen hij wees op de duistere geschiedenis van militaire NAVO-acties.

Tot het beloofde debat kwam het uiteindelijk niet — wellicht door het acute gebrek aan Khadafiaanhangers — maar het onderwerp wist ook in de vorm van een conventionele lezing te boeien.

How to make a revolution?

De Arabische revoluties zouden wel eens de belangrijkste politieke omwenteling van deze tijd kunnen zijn. Wat maakt dat een revolutie slaagt? Gene Sharp is professor aan het Albert Einstein Institute en wijdt zijn academische leven aan het analyseren en beschrijven van gewelddoos verzet en revolutie. Zijn kennis wordt vandaag gebruikt door de strijdende massa in de Arabische wereld.

LAURENS CERULUS |

De 83-jarige, Amerikaanse politicoloog Gene Sharp blijft over het algemeen uit de schijnwerpers. In de pers wordt hij steevast afgebeeld als een teruggetrokken man die thuis zijn orchideeën koestert en zijn labrador verwent.

Het is dan ook om zijn academische verhandelingen dat Sharp bekend staat. De politicoloog wijdt in werken als *The Politics of*

Nonviolent Action of From Dictatorship to Democracy zijn aandacht aan het beschrijven en analyseren van geweldloze verzetsbewe-

Via workshops werden de theorieën van Sharp verspreid in Egypte

gingen. Het door hem opgerichte Albert Einstein Instituut (AEI) publiceerde een lijst

van 198 manieren tot geweldloos verzet. Een greep uit het aanbod: protestmarsen, spottende slogans of cartoons en weigering van aangestelde machthebbers. Klinkt bekend?

Sharps verhandelingen worden dan ook wereldwijd opgepikt door protestbewegingen. Dissidenten in Myanmar beroepen zich al jaren op zijn theorieën ter bestrijding van de dictatuur. Ook bij de Servische verzetsbewe-

ging Otpor werden zijn analyses rond het jaar 2000 gebruikt tegen de dictator Milosevic.

PRAKTIJK

Vandaag de dag sijnelt zijn kennis door bij de Egyptische en Tunesische protestanten. Sinds enkele jaren wordt Sharps kennis er verspreid door middel van workshops en infossessies, georganiseerd door allerlei internationale organisaties die putten uit de ervaringen van het verleden. De kracht om te mobiliseren met geweldloze acties wordt dezer dagen geïllustreerd in de straten van Cairo en Tunis.

Sharp zelf hamert op het belang van de geweldloosheid. «Vanaf dat je beslist om geweld aan te wenden, kom je in confrontatie met je tegenstanders' sterkste wapens. Je moet slimmer zijn,» verklaarde hij aan de BBC.

SOPHIE VERREYKEN

Twee revues voor de prijs van een

Twee revues op een week, dat kan zwaar op de maag liggen. Toch hielden we er geen indigestie aan over. VTK en VRG trommelden hun beste spelers op om eens goed met de professoren te lachen.

ELINE DE BOECK & SOPHIE VERREYKEN |

Dit jaar verplaatste het VTK-team het decor van de psychiatrie naar het kille noorden en dat bleek geen slechte keuze. Volksdansjes in traditionele kledij zouden onze recenserende voorganger zeker bekoord hebben. Wij konden vooral het rustieke Kempische accent van de stalknecht, die er met zijn halfzus vandoor probeerde te gaan, smaken.

Hoewel de meeste grappen vorig jaar de revue al passeerden, werd het stuk vooral gedragen door een groep sterke spelers. Een aantal van die geparodieerde professoren willen wij ook wel eens in levenden lijve zien. De uitvoeringen van populaire nummers zorgden

bij momenten voor plaatsvervangende schaarste, omdat de zanger in kwestie vaak meer ingenieur dan nachtegaal was. Gelukkig maar.

Een revue blijft natuurlijk een voorstelling die zich voornamelijk op medestudenten richt. Wanneer er halverwege een eervolle vermelding naar ons eigenste gazetje uitging, waren wij dan ook de enigen die het begrepen hadden.

WERK

Twee dagen later begaven we ons naar de revue van VRG. Die verbaasde ons met zijn podiumkunsten. Het publiek was meteen mee toen er een lijk op het podi-

um lag. Paniek brak uit. Links en rechts hoorden we al fluisteren: "Dit is toch niet echt?". Na enkele minuten waren de rechtenstudenten gerustgesteld en kon de voorstelling doorgaan.

Het verhaal was opgebouwd rond de moord op André Alen, professor staatsrecht. De overige pro-

VTK

fessoren gingen op zoek naar de moordenaar. Al snel was het duidelijk dat de dader een van hen zou moeten zijn. De vocale kwaliteiten van de rechtenstudenten bleken niet veel beter te zijn dan die van hun collega's van VTK. Toch smaakte het publiek de pogingen om popnummers met een aangepaste tekst te brengen. Hilarisch vonden we de superhit "Vaarwel André" op de tonen van

Alors on danse.

Net als de VTK-revue, was het voor de niet-rechtenstudent niet altijd mogelijk om de insidemoppen te begrijpen. Voor ons was het dan ook heel fijn dat er een videofragment tussenzat met een aantal van de geparodieerde professoren. Daaruit bleek ook hoe goed de vertolkingen van de studenten waren opgebouwd. Het verschil tussen de stu-

VRG

dent op het podium en de professor in kwestie was nihil. We vonden het dan ook meer dan terecht dat de voorstelling werd beloond met een staande ovatie. Nadien trakteerde VRG ons nog op pintjes in het Huis der Rechten en daarmee hadden ze ons helemaal voor zich gewonnen.

24 (2)

Filmmarathon Historia

In 24 wil Veto een uitdaging tot een goed einde brengen. Deze week woonden we een filmmarathon van een volledig etmaal bij. Het evenement werd georganiseerd door Historia, de kring van geschiedenisstudenten, als onderdeel van hun feestweek.

THOMAS CLIQUET |

Het is eens wat anders dan een *thé dansant*, zo'n filmmarathon. En dan nog in het kader van een feestweek. Veel feesten is er natuurlijk niet bij. Toch verkiezen wij film kijken boven dansen op een td. Het is de ideale manier om een heleboel films op korte tijd te zien. Er kan echter ook kritiek gegeven worden op het concept. Is het immers niet vaak zo dat men na een goede film bekeken te hebben, niet meteen zin heeft in nog een film? Het is soms nodig een en ander te laten bezinken, de betekenis van de net geziene film tot je door te laten dringen.

Laten we niet hypocriet doen: er waren weinig mensen die de volle 24 uur uitzaten. Dat was ook niet de bedoeling. Geschiedenisstudenten kozen vrije momenten uit om een paar films mee te pikken die ze liefst nog niet gezien hebben. Die vrije momenten zijn bij iedereen anders, omdat niet iedereen dezelfde films wil zien. Daar komt nog bij dat dit een feestweek was voor studenten en het dus een van de vele activiteiten was. Zoals je meestal niet tot het einde blijft op een td, zo pik je ook niet een hele filmmarathon mee.

De programmering van de marathon was zeer gevarieerd. Woensdag negen maart om een uur 's middags wordt er begonnen met een historische film over Sophie Scholl, een jonge vrouw die lid was van het verzet tegen de nazi's. Scholl wordt gespeeld door Julia Jentsch, die de film helemaal op haar schouders draagt. U kent haar misschien nog van *The Edukators* – of *Die fetten Jahre sind vorbei* in het Duits.

LEGENDE

Voorts werd ook de laatste verfilming van *Robin Hood* uit 2010 vertoond, met Russell Crowe in de hoofdrol en Ridley Scott als regisseur. Het verhaal kan gezien worden als een originele bewerking van de aloude legende. In het genre zal Ridley Scott zijn *Gladiator* wellicht niet meer overtreffen, maar deze variant op de aloude legende mocht er gerust zijn.

Nazi's

How to Train your Dragon was een leuke animatiefilm over draken, Vikings en hoe de dingen soms niet zijn wat ze lijken. Het verhaal is losjes gebaseerd op een boek van Cressida Cowell.

Full Metal Jacket behoeft eigenlijk geen verdere uitleg, maar voor de leken: het is een Vietnamdrama uit 1987, geregisseerd door Stanley Kubrick, een van de beste filmmakers ooit. Eerst wordt getoond hoe een groep Amerikaanse soldaten met harde hand wordt klaargestoomd voor Vietnam. Beroemd is de instructeur, gespeeld door een voortreffelijke Ronald Lee Ermey, die ook in het echte leven soldaten gedrield heeft. Pas heel laat in de film gaan de soldaten effectief naar Vietnam met een atypisch oorlogsdrama als gevolg. Al even legendarisch is de eindscène waar de soldaten als padvindsters samen een liedje zingen terwijl ze marcheren door het verwoeste land.

The Ghost Writer is een uitstekende thriller over een schrijver, vertolkt door Ewan McGregor, die de memoires van een Brits ex-premier, gespeeld door Pierce Brosnan, moet afmaken. Goed scenario, mooie cinematografie en sfeervolle muziek.

De oudste film van de dag/nacht was *Casablanca* uit 1942 over de gelijknamige Marokkaanse stad waar oorlogsvluchtelingen halt houden in afwachting van hun visum voor Lissabon om zich daar naar Amerika te kunnen laten verschepen.

Daarna nog oorlogsentertainment met *Letters from Iwo Jima* over de strijd tussen de Verenigde Staten en Japan tijdens WO II, *Rambo* met Sylvester Stallone, *Black Hawk Down* over Amerikaanse soldaten in Somalië en *Dr. Strangelove or How to Stop Worrying and Love the Bomb* over de Koude Oorlog. Afgesloten werd er met 9 van Tim Burton.

Rambo

Denktank voor studenten in de maak

Soms komt de waarheid over het leven als een goddelijke ingeving binnengestroomd. Meestal zit men op dat moment door te zakken aan de toeg van een Leuvencafé. Het platform Universitas roept op om de vergaarde wijsheid te delen. Een studentendenktank met een ambitieuze doelstelling.

LAURENS CERULUS |

Universitas: Students Opinion Forum luidt het voluit. De organisatoren nodigen studenten uit tot een interdisciplinair debat over maatschappelijke thema's. "We proberen elke soort student aan te spreken: eerste bachelor of master, Leuvenaar of internationale student," vertelt Pieter Peeters, bezieler van het project.

Elke student kan zijn mening kwijt in een opiniestuk. Uit de verzameling worden een tiental opinies opgepikt, waarvan de schrijvers deelnemen aan een verdiepende discussiesessie. Uiteindelijk wordt een eindtekst de wereld ingestuurd. Het doel van Universitas is dan ook ambitieus: een stempel drukken op het nationale debat. "We geloven dat studenten belangrijke intellectuele capaciteiten hebben. Die mogen gerust gehoor krijgen," aldus Pieter.

Als eerste op het menu: "België, een land zonder regering". Hebben we eigenlijk wel een regering nodig? Krijgen wij, jonge burgers, later het deksel

op de neus? Welke invloed heeft Facebook op de gang der dingen?

"We vonden dat er in dit debat zeker ruimte is voor een andere stem", verklaart Pieter. "Maar de toekomstige thema's zullen alle domeinen bestrijken. Bijvoorbeeld over kernenergie kan vanuit heel veel verschillende opleidingen gediscussieerd worden."

Heel de wereld leest Veto!

Waar wacht gij nog op om u aan te sluiten?
Weet gij dan niet dat wij u nodig hebben?
Redactievergadering elke vrijdag 16u00 op 's-Meiersstraat 5.
Meer info: veto@veto.be.

Sport & Leuven (1)

Leuvense beer Louis Delcour

In deze reeks proberen we de student kennis te laten maken met sport in en rond onze studentenstad. Deze week behandelen we de Chicago Bulls van het Belgische basketbal: de Leuven Bears. Wij spraken met hun beloftevolle jongere Louis Delcour (18) over de combinatie van studies en topsport en hoe hij overleeft tussen de Michael Jordans op onze velden.

FRANK PIETERMAAT |

Veto: Hoe valt de combinatie topsport en studeren mee?

Louis Delcour: «Ik zit momenteel in mijn eerste jaar Toegepaste Economische Wetenschappen. Tegelijkertijd train ik elke dag twee uur met de A-ploeg en zit ik ook drie dagen verplicht in de fitness. De profs doen dat 's ochtends, maar dan zit ik in de les. Elke les bijwo-

toch niet veel. Ik ga graag uit, maar er zijn een aantal problemen. Ik studeer vaak nog laat om mee te zijn en ik moet ook fris zijn voor de training. Uitgaan, vroeg naar de les en in de namiddag trainen is gewoon te moeilijk. Zeker als je op de training tegen Amerikanen speelt die twee keer zo snel, sterk en slim zijn. Dan word je afgeslacht.»

Veto: Krijgt de Belgische jeugd voldoende kansen in een competitie

Delcour: «Voor mij zou het ideaal geweest zijn om na mijn middelbare school naar de VS te trekken. Er was lichte interesse uit de VS, maar ik ben daar nooit op ingegaan. België in het algemeen investeert nog te weinig op het gebied van topsport. We zijn goed in veldrijden omdat niemand anders dat doet, behalve een Tsjech en een Nederlander. Bij ons heb je examenperiodes van zes weken, waarin de combinatie voor mij gekkenwerk is. In de VS is dat slechts anderhalve week, al weet ik niet precies hoe hoog het opleidingsniveau dan is.»

«De combinatie is in het Belgische basketbal vrij uitzonderlijk. Persoonlijk ken ik niemand die dat nog doet, zeker niet bij de topclubs. Ook bij ons zijn er een aantal jonge Belgen die puur van het basketbal leven. Toch vind ik dat een groot risico. Je hebt geen zekerheid als het dan zou mislukken als profspeer.»

Veto: Studenten zijn vaak afwezig op wedstrijden van de Leuven Bears. Waarom zouden ze absoluut moeten komen?

Delcour: «Ik snap wel dat de studenten niet komen, hoofdzakelijk omdat de wedstrijden op zaterdag zijn. Ik zou proberen, indien mogelijk, meerdere wedstrijden ergens middenin de week te plaatsen. Dat is dit seizoen al meermaals een succes gebleken, vooral bij bekerwedstrijden. Toen werden er vaak acties georganiseerd om extra studenten te lokken. Er is gewoon altijd actie en een supergoede sfeer.»

Veto: Wij tekenen alvast present!

“Na een nachtje uit word je afgeslacht op de training”

nen is onmogelijk, maar ik kan rekenen op goede vrienden voor notities en uitleg.»

«Ik heb er bewust voor gekozen om een diploma te behalen. Als er ooit een dag komt dat mijn carrière door een blessure vroegtijdig beëindigd wordt, heb ik toch iets achter de hand. Sport en studies zijn voor mij even belangrijk. Toch zijn er al momenten geweest waarop ik alles op het basketbal wilde zetten. Mijn ouders komen echter allebei uit de academische wereld en zagen dat niet zo zitten.»

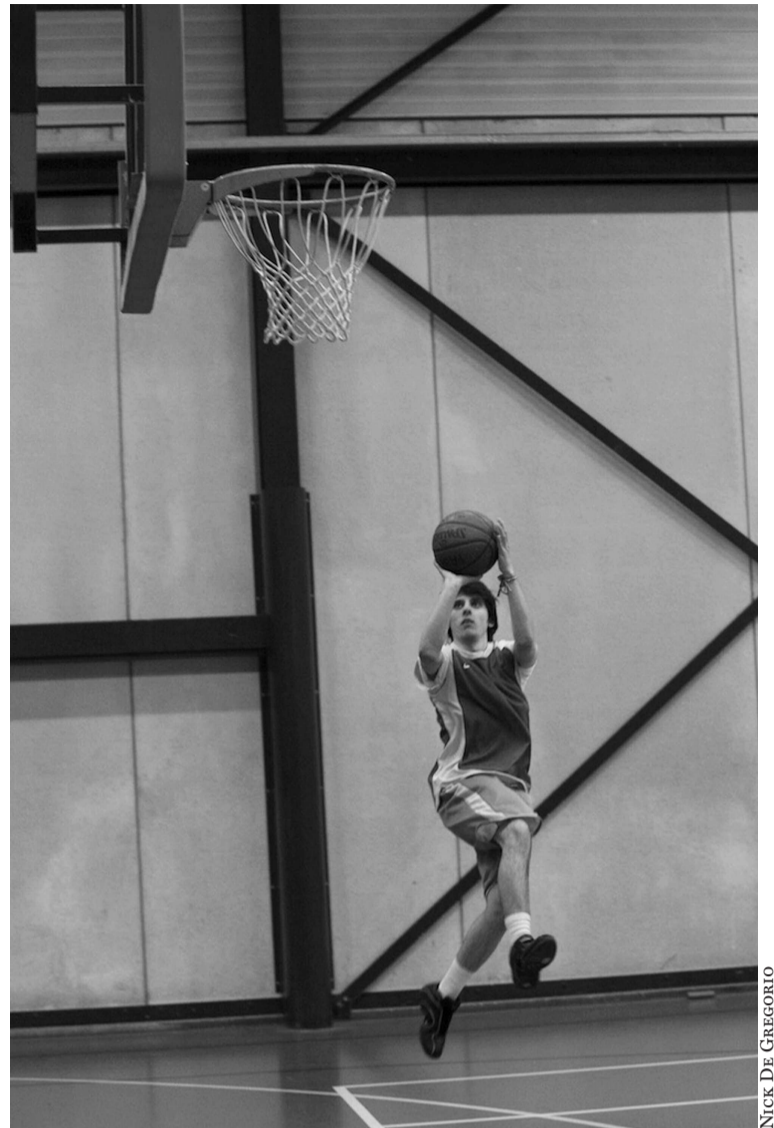
Veto: Heeft een beloftevolle basketbalspeler ook een uitgaansleven?

Delcour: «Ik beweer zeker niet dat ik nog nooit ben weggeweest, maar

gedomineerd door Amerikanen?»

Delcour: «Bij grote clubs zoals Charleroi moet je niet te veel hopen op een speelkans. Bij de clubs met een kleiner budget, waaronder Leuven, is het volgens mij echt wel mogelijk. Onze coach (Jürgen Van Meerbeeck, red.) gelooft ook volop in een Belgisch project. Dit seizoen moeten er daarenboven vijf van de twaalf spelers op het wedstrijdblad de Belgische nationaliteit hebben, al is dat natuurlijk geen garantie op speelminuten.»

Veto: In de Verenigde Staten is men wild van de collegeteams. Zou de universiteit volgens jou meer in topsporters moeten investeren?

NICK DE GREGORIO

WAAR ZIJN DIE BEREN?

Stella Artois Leuven Bears is de volledige naam van onze Leuvense basketbaltrots. Zij verdedigen onze studentenstad op het hoogste niveau in de Ethias League. Dit seizoen proberen zij onder leiding van coach Jürgen Van Meerbeeck — vorig jaar was hij coach van het jaar -, een plaats in de playoffs te bemachtigen. Momenteel hebben ze met een zesde plaats, die plek ook beet. Maar het seizoen is nog lang.

Waarom als student gaan kijken? Twee redenen, beste vrienden. Enerzijds, het kost u bijna niets. Vijf euro voor een wedstrijd op het hoogste basketbalniveau. Zo goedkoop vind je ze zelfs in het voetbal niet en daar krijg je vaak minder te zien. Anderzijds maak je geen wedstrijd van de Bears mee zonder spanning, sfeer en sensatie. Leuven heeft tal van spelers in huis die in een goede dag tot de top in België behoren, zowel uit binnen- als buitenland. En als dat u nog niet overtuigd heeft, aanhoor dan de sfeervolle kreet die op wedstrijddag door de Sportoase galmt: “Leuven! Waar zijn die beren! Hier zijn die beren!”

Studenten onderhandelen op WK diplomatie

Oprechte diplomatie kan net zo min bestaan als droog water, zei Stalin ooit. Stalin was misschien geen toonbeeld van diplomatie, maar de studenten van de MUNSocietyBelgium zijn dat wel. Veto had een oprecht gesprek met Ward Dendievel en Thibault Thevissen. Zij zullen met hun team de Belgische eer van 14 tot en met 18 maart hoog houden op het wereldkampioenschap diplomatie in Singapore.

FRANK PIETERMAAT |

Veto: Wat gaan jullie precies doen?

Thibault Thevissen: «Wij nemen met een groep studenten deel aan de Harvard World Model United Nationsconferentie. Dat is een grote simulatie van de Verenigde Naties waar ongeveer 2500 studenten uit meer dan zestig

landen aan deelnemen. Onze twintigkoppige delegatie vertegenwoordigt de Verenigde Staten. Door onze sterke reputatie krijgen we een groot land toegekend om de kwaliteit van het debat omhoog te halen.»

«De andere teams mogen natuurlijk niet onderschat worden. Er zijn heel wat teams die minstens evenwaardig zijn aan ons,

zoniet beter. Toch hopen we ook dit jaar een mooie prestatie neer te zetten. Traditioneel zijn de grote universiteiten de grootste tegenstanders, maar ook uit onverwachte hoek komt altijd concurrentie.»

ken aan ambassades.»

Veto: Kunnen jullie rekenen op steun van de universiteit?

Thevissen: «Wij zijn een groep studenten van verschillende universiteiten uit heel België.

Meer dan een staalharde diplomaat

Veto: Jullie trekken naar Singapore. Is het een snoepreisje?

Ward Dendievel: «Nee, verre van. Dit jaar hebben we tijdens de trainingen onze standaarden van werk en uitputting verlegd. Ginds gaan we drie à vier dagen op pre-conferentie. Dikwijls slapen we tijdens de conferentie maar drie uren per nacht, die is dus zeer uitputtend. Eigenlijk zijn enkel de drie dagen post-conferentie pure vakantie.»

Veto: Hoe hebben jullie je daar dan op voorbereid?

Dendievel: «Tijdens het jaar zijn er meerdere conferenties. De Model United Nations van Oxford en Londen worden daarbij de facto als de Europese kampioenschappen beschouwd en zijn eigenlijk een aanloop naar dit wereldkampioenschap. Daarnaast organiseren we ook onder professionele begeleiding intensieve trainingen, met onder andere lezingen en bezoeken

Een vaste universiteitsaffiliatie hebben we dus niet. Het grote voordeel is dat we alles zelf kunnen regelen. We zijn ook niet verplicht om professoren in te schakelen voor onze opleiding, maar kunnen allerhande mensen met internationale ervaring contacteren.»

Veto: Laten we eindigen met een quote: “A diplomat's life is made up of three ingredients: protocol, geritol and alcohol.”

Dendievel: «Ontspanning heb je inderdaad nodig na zo'n dag. De debatten gaan er bikkhard aan toe, maar 's avonds zit je gezellig samen met iedereen en het zou zonde zijn de anderen enkel te leren kennen in de confrontatiecontext. Het is altijd leuk om te tonen dat je niet alleen een staalharde diplomaat bent. Die informele contacten zijn minstens even belangrijk.»

www.munsocietybelgium.org

SIMON ENGLEBERT

Een vrouw die de horizon heeft bereikt

Het stuk

WOUTER POUSEELE |

Barbaars, buiten proportie en ronduit wansmakelijk. Dat vonden wij op het eerste gezicht van "Een vrouw die de horizon heeft bereikt". Afgelopen donderdag was de monoloog te bekijken in het Wagehuys van 30CC. Het was niet zozeer de felle Oost-Vlaamse actrice die tegenstak. De toneeltekst zelf was gewoon vervelend. Waarom zou een actrice nu zo'n tekst spelen? Waarom niet gewoon een mooi, emotioneel en komisch script?

Omdat Herman Brusselmans het script geschreven heeft. En hij schrijft nu eenmaal geen scenario's voor VIJFtv-klassiekers. Hij schrijft nooit vanuit een vrouwelijk standpunt en eigenlijk schrijft hij ook geen theater teksten. *Een vrouw die de horizon heeft bereikt* is dus een ongelooflijk zeldzaam toeval te noemen.

De actrice van dienst heet Lies Pauwels. Ook niet bepaald het zachtmoedige type dat hunkert naar een liefelijk script. Ze is een tegendraadse actrice die hier, in plaats van een soap op te voe-

begon het stuk. Het publiek krijgt het spitante levensverhaal te horen van Vera Van De Velde. Een 37-jarige huisvrouw, met aambeien, getrouwd met een Senegalees die Nukonko heet. Die werkt als bodyguard voor Dimitri Verhulst.

Samen beleven Lies en haar man de meest platvloerse avonturen. Om een lange monoloog kort te maken: Nukonko gaat erdoor met een 71-jarige bejaarde schrijnwerker met acht vingers en vier tanden, die Djembjèle heet, maar niet zwart is. "Omdat blanken toch ook een negernaam mogen hebben zeker?"

BRILJANT

En hoe gortig het op het moment allemaal was. Achteraf gezien was de tekst van Brusselmans toch briljant in al haar eerlijke nonsens. Briljant in haar overloos gelul. Briljant in haar bijtend sarcasme. Briljant in het afbreken van de bejubelde schrijver Dimitri Verhulst. Ook Lies Pauwels was briljant. Ze smeet er haar volle lijf tegenaan en hield het publiek in een Koreaanse

Tenzij u de laatste maand onder een steen, een vrouw of een kater heeft geleefd, weet u vast dat Herman Brusselmans een theatermonoloog heeft geschreven. Wij stuurden onze ene bloedhond op de toneelverstelling en de andere op de auteur.

De schrijver

CEDRIC HAUBEN |

Veto: *Meneer Brusselmans, voldoet de vertolking die wordt neergezet door Lies Pauwels aan de vrouw waarin u zich heeft ingeleefd terwijl u dit stuk schreef?*

Herman Brusselmans: «Ja, ze doet dat beter dan gehoopt. Ik ken over het algemeen weinig van acteurs en actrices en ook haar werk was mij dus vreemd. Toen ze de tekst voor de eerste keer las had ze haar twijfels. Maar die heeft ze dus overwonnen en ze heeft er vervolgens een heel goede voorstelling van gemaakt.»

INHOUD

Veto: *Liggen toneelstukken u minder of is er een andere reden waarom u er veel minder heeft geschreven dan romans?*

Brusselmans: «Een schrijver moet van alles wel wat kunnen, maar de column en de roman zijn mijn sterkste punten. Daarom zal ik toneel ook alleen maar schrijven in opdracht. Wanneer ik aan een roman begin, weet ik vooraf dat het zal worden uitgegeven, bij columns dat ze gepubliceerd zullen worden. Het zegt me niks om een toneelstuk voor mijn plezier te schrijven en er dan mee te moeten gaan leuren.»

«Vanuit het standpunt van een vrouw schrijven deed ik ook voor het eerst. Omdat het eens iets anders was dan het gebruikelijke, bracht dat een welgekomen afwisseling.»

Veto: *Wij lasen in uw Humocolumn van vorige week: "Ik heb het niet zo begrepen op verhalen met inhoud,"*

hoeveel is daar van aan?

Brusselmans: «Tja, inhoud, wat is dat? Het verhaal, zoals zich dat ontwikkelt via de personages, met een kop en een eind, wat dus de klassieke roman wordt genoemd, heeft mij nooit echt gelegen.»

«Ik heb al die regels wel bestudeerd en voldoende onder de knie gekregen om er aan te kunnen voldoen, maar ze bijna nooit toegepast. Voor mij is het leukste altijd geweest om daar mee te spelen, die regels op hun kop te zetten en door elkaar te haspelen. Ik heb het wel allemaal geprobeerd. Heel serieus, met uitgetypte personages. Maar dat ligt mij niet, de echte klassieke roman is niet mijn ding.»

NIEUWSTE BOEK

Brusselmans' nieuwste boek *Van 3 tot 6* oogst uitzonderlijk veel posi-

JAN GEBUERS

in de rangorde van uw oeuvre?

Brusselmans: «Op een zeer belangrijke plaats. Hoewel ik dat wel denk bij elk nieuw boek. Ik wacht liever het oordeel af van een vaste groep van vrienden en familie die mij feedback geven. Zelf kan ik er toch niets meer aan veranderen, het is geschreven en gepubliceerd. Ik ben uiteraard alweer bezig aan een volgend werk.»

Veto: *U bent zelf begonnen met publiceren in uw studententijd. Bestaat er zoiets als dé tip voor een beginnend schrijver?*

Brusselmans: «Veel schrijven en veel lezen en daarbij vooral probe-

Een galverwekkende theaterervaring

ren op de planken, kiest voor een uitdagend stukje theater. En wat is er uitdagender dan een vrouw spelen door de ogen van Herman Brusselmans?

Uitdagend is wel het minste wat je kunt zeggen van de monoloog. "Wil je me achterwaarts in de poes naaien?" Met die geveulgelde kennismakingswoorden

worstelgreep.

Laten we er geen doekjes om winden en tot een einde van dit artikel komen. Herman Brusselmans schrijft grof maar hij schrijft raak. Lies Pauwels is een actrice met ballen. Zet die twee samen en je krijgt een galverwekkende, maar eveneens briljante theaterervaring.

"De klassieke roman is niet mijn ding"

tieve kritieken. Het vertelt het verhaal van een radiopresentator die worstelt met ongeveer alles, de liefde in het bijzonder.

Een deel van de verhaallijn werd geïnspireerd door Brusselmans' eigen huwelijk, dat sinds kort werd herleid tot een latrelatie.

Veto: *Waar zou u dit werk situeren*

ren bij te leren van wat je leest. Je moet keuzes maken tussen goed en slecht en in het begin je leermeesters toch wel volgen. Van daaruit moet je later een eigen stijl ontwikkelen, maar in hoofdzaak komt het er op aan om er veel mee bezig te zijn. Dat is met alles zo: een voetballer moet ook elke dag trainen.»

Sneak preview | Rabbit Hole

STEEKKAART

Sneak Preview: Rabbit Hole
Regisseur: John Cameron Mitchell
Cast: Nicole Kidman, Aaron Eckhart, Dianne Wiest, Sandra Oh, Tammy Blanchard...
Genre: Drama

De opdracht is simpel: ga naar een sneak preview en laat je verrassen. Een film die we anders zeker niet uit het aanbod zouden plukken, deed ons deze week nadenken.

ELLEN VAN CUTSEM |

De sneak van deze week was qua onderwerp allesbehalve studentikoos. Het thema van *Rabbit Hole* verhaalt het verlies van een kind, maar vooral hoe een koppel dat een plaats kan geven. Vergis je niet: er mag ook gelachen worden.

De film start acht maanden na het ongeval waarbij het vierjarig zoontje van Howie en Rebecca om het leven kwam. De grootste emoties zijn overgewaaid en voor hun omgeving gaat het leven verder. Van het koppel wordt hetzelfde verwacht. Om aan die verwachtingen te voldoen en hun treurnis te vergeten, verliezen ze zichzelf in een levensrecht toneelstuk waarin ze naast elkaar leven.

Regisseur John Cameron Mitchell verduidelijkt dat door een contrast te creëren tussen een visueel volmaakte omgeving en het drama van Howie en Becca. Ze blijven proberen het perfecte gezin te spelen in een prachtig landhuis, met zicht op een meer. Ze

hadden het allemaal voor elkaar, maar toch overkwam zo'n drama net hen, vertelt de regisseur ons. Het camerawerk — met prachtige kleuren — en de soundtrack van Anton Sanko dragen het verhaal perfect.

Het nieuws dat Becca's onverantwoordelijke zus zwanger is, valt aanvankelijk niet in goede aarde bij Becca. Uiteindelijk stimuleert het de beide partners om werk te

medeweten van haar echtgenoot. Het conflict tussen de partners wordt op de spits gedreven. Wie echter de meest geschikte therapie gevonden heeft, ligt in het midden.

ACADEMY AWARD

We begrijpen de Oscarnominatie voor Beste Actrice best in het geval van Nicole Kidman. We zien haar als een kwetsbare, gebroken

Een geloofwaardig gekwelde moeder

maken van een plan voor de toekomst. Het stel kan echter niet meer terecht bij elkaar. Howie, vertolkt door Aaron Eckhart, consulteert praatgroepen waar vooral naar het spirituele gegrepen wordt — *God needed another angel*. Becca kan zich daar absoluut niet vinden, zij probeert naarstig alle sporen van haar zoontje uit te wissen. En in een poging zich te verzoenen met het verleden begint ze de tiener, die haar zoontje omver reed, te stalken. Hij voelt zich (onterecht) schuldig aan het ongeval. De vertrouwensrelatie die daaruit voortkomt, ontstaat zonder

wrouw. Met een minimum aan opsmuk, een warrig kapsel en zelfs een stel wallen speelt ze een geloofwaardige gekwelde moeder. Gelukkig blijft de hysterie beperkt tot een drietal scènes. We waren minder overtuigd van de verhaallijn met de tiener, die Becca plots zin voor relativering en goesting in de toekomst gaf.

Of we de film aan iemand zouden aanraden, vragen ze ons na de voorstelling? Wel, als u eens graag wat drama ziet, houdt van mooi camerawerk en een pure Kidman. Ga uw gang!

Nonnen en wereldverbeteraars | Zaki over onehitwonders

Zaki, né Jackie Dewaele, verdient al uw respect. Niet alleen is hij de man die uw ouders leerde dansen op poppy deuntjes, hij is ook genetisch verantwoordelijk voor de beats van Soulwax en 2 Many DJs. Naast het dj'en, acteren, schrijven, tekenen en fotograferen, trekt Zaki nu door het land als verteller in de voorstelling "History of One Hit Wonders" van Maandacht.

MARIJKE VAN GEEL |

Veto: Van waar het idee om te werken rond onehitwonders?

Zaki: «Het idee komt van Ron Reuman, van Maandacht. Hij heeft iets gelijkaardigs gedaan rond jazz, soul en singer-songwriters. Toen hij me vroeg iets rond onehitwonders te maken, heb ik daar niet lang over getwijfeld. Mijn enige probleem was dat er in dit geval geen sprake was van chronologie waar je mee kon werken. Daarbij komt ook nog dat ik vind dat er over muziek niet te veel gepraat moet worden. Muziek moet je ondergaan.»

«Onehitwonders zijn een beetje een geval apart. Het is interessant de vraag te stellen waarom iemand een hitje maakt en het dan stopt. Het zou kunnen dat er een gebrek aan talent is, maar dat is een eenvoudige uitleg. Waarom zijn sommige artiesten er niet in geslaagd om meer dan een hit te maken?»

BOODSCHAP

«Een heel mooi voorbeeld is *I Don't Like Mondays* van The Boomtown Rats, met Bob Geldof. Je kunt zeker niet zeggen dat Bob Geldof geen talent heeft. Ik denk dat hij vooral een boodschap wilde uitdragen. Het verhaal van *I Don't Like Mondays* is echt gebeurd. (Na een schietpartij op een speelplaats in San Diego, waarbij 2 doden en 8 gewonden vielen, geeft de 16-jarige Brenda Spencer als verklaring voor haar daad "I don't like Mondays", red.) Geldof wilde aantonen in wat voor maatschappij wij leven. Hij is een wereldverbeteraar, dat wordt later nog duide-

lijk met Live Aid. De muziek is enkel zijn medium om uit te drukken waar hij voor staat.»

«Een ander voorbeeld is dat iets een hit wordt omdat het aan een speciale gebeurtenis is gelinkt. *Video Killed The Radio Star* van The Buggles hangt samen met het ontstaan van MTV, wat toen een revolutie was in de televisiewereld. De allereerste clip die erop getoond werd, was die van The Buggles. Het is daarbij gebleven voor hen.»

«Of iets een onehitwonder is, weet je nooit. Stromae is met zijn *Alors On Dance* op dit moment, eigenlijk een eendagsvlieg. Mischien maakt hij binnen twee jaar weer zo-

“Over muziek moet niet te veel gepraat worden”

iets, dat weet je niet. Het heeft te maken met de afstand in tijd, maar ook met waar je woont. Gainsbourg en Birkins *Je t'Aime Moi Non Plus* zal men in Engeland absoluut als een onehitwonder beschouwen, maar dat vinden wij hier niet. Het is een heel subjectief gegeven.»

KLASSIEK

Veto: Hoe verliep de selectie voor de nummers van de voorstelling?

Zaki: «Toen Ron en ik de eerste keer samenkwamen, wisten we niet of we genoeg nummers zouden vinden. We maak-

SOPHIE VERREYKEN

ten een lijstje en hadden er uiteindelijk meteen meer dan 200. Dat was dus niet het probleem. De samenstelling moest echter gevarieerd zijn, er moesten wat babbeltes in zitten. Ik trek bovendien het concept ook wat open, zo heb ik het bijvoorbeeld over eendagsvliegen in de klassieke muziek.»

«Na de voorstelling komen de mensen mij vaak zeggen welke nummers we vergeten zijn. Ik heb eens een aangepaste versie van de voorstelling proberen te maken, met al die extra nummers erbij, maar die bleek in totaal minstens drie uur te duren. Uiteraard verge-

ten we sommige nummers, niets aan te doen.»

«Mijn persoonlijke favoriet is het hitje van The Boomtown Rats. Ik ben ook heel blij dat we het even hebben over Dave Brubecks *Take Five*.»

Veto: En wat met nummers van artiesten die aan lager wal zijn geraakt?

Zaki: «Het triestigste verhaal is er een uit ons eigen land, Sœur Sourire met *Dominique*. De zuster zit zich te vervelen in een klooster, speelt wat liedjes, neemt dat op. *Dominique* wordt een nummereenhit in Amerika. Het lijkt alsof ze voor het geluk geboren is, maar in realiteit gaat het alleen maar slecht met haar. Ze wil weg uit dat klooster, wordt achtervolgd door de belastingen en uiteindelijk zal ze samen met haar levensgezellin zelfmoord plegen. Je wordt niet gelukkig van een onehitwonder, dat is wel duidelijk.»

Medica's Culture Shot | Flip Kowlier

De dokters in spe van Medica laten zien wat ze waard zijn. Deze week injecteren ze zieke Leuvense studenten met een stevige Culture Shot. Kamagurka en Lies Lefever verzorgen de zuurpruimen, er is een td als remedie tegen onvermoeibare dansbenen en een interbandzuip voor de student die nog niet heeft leren drinken. Maandagavond steekt Flip Kowlier Doe's Bar in de fik. Wij vroegen hem alvast naar zijn welgemeende plannen met u.

TINEKE RILLAERTS & LINDE SMEETS |

Veto: Wat mogen we verwachten?

Flip Kowlier: «We hebben vorige week wat gerepeteerd en we gaan een aantal oude nummers heremen. Waarschijnlijk wordt het een combinatie van de twee, zowel oude als nieuwe nummers. Sommige oude nummers gaan we in een reggaejasje steken, andere niet.»

Veto: Vormen studenten een makke-

lijk publiek omdat zij uitgelatener reageren?

Kowlier: «Tja, dat hangt af van wat je wilt doen. Ik houd daar eigenlijk wel rekening mee. Als je in een the-

ater speelt voor een publiek dat speciaal voor jou komt, kun je gerust een paar heel rustige nummers spe-

len. Op een feestelijk gegeven als een fakbar, is dat moeilijker.»

Veto: Blij dat u nog eens naar Leuven afzakt?

Kowlier: «'t Is crisis he, en ik ben hopeloos (lacht).»

«Ik ben eigenlijk heel tevreden over mijn laatste plaat *Otoradio*. De juiste plaat op het juiste moment. Een ommezwaai om met iets fris te beginnen. Dat heeft ook de optredens beïnvloed en de reacties waren ook heel positief. 't Enige dat tegenwoordig wat min-

leuk om met andere dingen bezig te zijn en ik luister zelf sowieso al naar heel veel verschillende muziek.»

«Mijn invloeden zijn eigenlijk vooral de echte songwriters. Mijn platen zijn vaak toch gewoon op songs gebaseerd. In mijn nummers zitten teksten, melodiën en een structuur. Het is popmuziek.»

Veto: U wordt wel eens vergeleken met Doe Maar.

Kowlier: «Ik kan me wel inbeelden waarom mensen dat zeggen. Doe Maar was een Nederlandstalige

zijn meestal de beste nummers.»

Veto: Wat is er het eerst, de tekst of de muziek?

Kowlier: «Bij mijn laatste plaat heb ik die dingen eens omgedraaid. Vroeger maakte ik altijd eerst de muziek en daarna de tekst. Nu heb ik eerst alle teksten geschreven en dat was eigenlijk veel gemakkelijker.»

Veto: In een vorig interview met Veto zei u regelmatig met mindfulness bezig te zijn.

Kowlier: «Ik ben daar af en toe nog mee bezig, ja. Het komt er op neer dat je heel bewust moet bezig zijn met de dingen waar je effectief mee bezig bent. Concreet neem ik gewoon af toe eens een moment voor mezelf. Het klinkt allemaal heel zweverig, maar die oefeningen zijn in feite een vrij praktische bezigheid.»

Veto: Geen yoga voor u?

Kowlier: «Ik zou het eigenlijk wel willen, maar ik heb geen goesting om als enige man tussen tien vrou-

“Enige man tussen tien vrouwen”

der is, is de platenverkoop. De optredens compenseren dat voor een deel, maar het is niet meer lijk vroeger. We trekken onze plan.»

Veto: Bent u al met nieuw materiaal bezig?

Kowlier: «We zijn wat aan het repeteren voor de optredens die er aan komen. Ik ben eigenlijk niet echt bezig met nieuw materiaal voor een soloplaat. We zijn wel met 't Hof van Commerce opnieuw in de studio bezig.»

Veto: Heeft u eigenlijk een verklaring voor het feit dat u steeds meer kiest voor reggae?

Flip Kowlier: «Niet echt. 't Kan zijn dat ik bij de volgende plaat terug hetzelfde doe als hiervoor. Of weer iets totaal anders. Het is gewoon

reggaeband, dus de link is snel gelegd. Ik ben zelf fan van de band, dus er zal zeker wel wat invloed van in mijn werk geslopen zijn.»

Veto: Is het door de jaren heen makkelijker geworden om nummers te schrijven?

Kowlier: «Er sluip wel wat *métier*

“Ik ben hopeloos”

in. Je begint dat te voelen: songs schrijven is uiteindelijk ook gewoon een vak. Soms is dat handig, omdat je minder snel echt zal vastzitten. Soms is dat niet leuk omdat je te veel met werk en structuren bezig bent. 't Is leuker als het allemaal uit het niets ontstaat, zeg maar. Dat

wen te gaan zitten.»

Veto: Het was vorige week wel Internationale Vrouwendag.

Kowlier: «Niks op tegen hoor. Ik zou me gewoon niet op mijn gemak voelen.»

Veto: Dat begrijpen we.

www.medica.be/cultureshot

ARCHIEFFOTO

Splinter | Partycipation: requiem for a dream

Een week die het open karakter van Leuven moet benadrukken: de droom van één excentrieke LOKO-mandataris en het resultaat van een academiejaar inzet voor gelijke kansen. Maar dromen zijn bedrog: exit diversiteit bij LOKO en misschien zelfs het begin van LOKO's einde.

Een studentenraad die conservatiever is dan de instelling waaraan zij verbonden is, dat is zoals vakbonden die voor ontslagen pleiten, terwijl werkgevers zich ertegen verzetten. De Partycipation Week heeft dat gerealiseerd: de K.U.Leuven toont dat zij het goed voor heeft met gelijke kansen en dat ze LOKO ver achter zich laat. Dat is weinig verwonderlijk als LOKO's

enige betekenisvolle bijdrage de finale van het Interfacultair Songfestival is. Theoretisch is dat het slot van een geweldige week en zal het diversiteit in de kijker zetten. Praktisch gaat het om een geweldig feestje bouwen met artiesten die je kunt horen op elke fuif. Waarom speciaal doen als gewoon ook kan? Waarom in een bijzondere week *slechts* het evidente doen?

"Diversiteit moet haar plaats kennen," lees: meer dan restjes van de biertafel moet je niet vragen. Met die woorden van de LOKO-voorzitter eindigde elk ernstig initiatief voor gelijke kansen. Maar het zit nog dieper: angst. Sommige mandatarissen doen wat nodig is in plaats van wat makkelijk is. Als je

enkel van het systeem wilt profiteren zijn zulke personen een bedreiging.

Ook de kringen liggen niet wakker van diversiteit of stimuleren LOKO in dat thema. Dat zette in het eerste semester een ongezien karaktermoord in gang op de bedenker van de Partycipation Week. Ongetwijfeld de beloning die onbetaalde vrijwilligers verdienen.

Rot

In de praktijk staan nog steeds drie van de vijf mandaten voor Diversiteit bij LOKO open. De twee anderen moeten werken voor vijf. Onmogelijk? Ja, dat is de bedoeling. Contact vermijden met K.U.Leuven-personeel dat

met LOKO's ex-Diversiteitsman werkte? Er zou maar eens een opmerking moeten komen over de hele zaak.

En dan vraagt men zich af waarom LOKO amper degelijke mandatarissen vindt en behoudt. Is het antwoord niet simpel? De fundamentele vraag waarop ik van LOKO antwoord verwacht is deze: moeten wij als studenten die afhangen van een diversiteitsbeleid dankbaar zijn voor dat ene jaar dat diversiteit meer was dan de hond bedelend voor tafelfrestjes?

Of moeten we kwaad zijn dat jullie er een zootje van gemaakt hebben? Leeft er enig gevoel van schaamte voor wat jullie gewor-

den zijn of richten de studenten beter hun eigen raad op? Moeten we alle functies en budget van LOKO rond het thema opeisen als jullie jezelf onbevoegd zien ervoor?

Terugkerend naar de Partycipation Week: moge het goed zijn en mag er meer van dat komen. Dat onze universiteit en hogescholen gedreven zijn is zeer positief. Maar LOKO's houding is onaanvaardbaar en het is bizar dat de studentenraad dat zelf niet inziet.

VINCENT BOULANGER |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Open Mic | Zelfde concept, nieuwe locatie

We zullen het nog één keer herhalen: Het Depot is verhuisd wegens renovatiewerken. Gelukkig wordt er naar goede gewoonte lustig verder geopenmict. Het maandelijkse open podium voor muzikaal talent werd vorige woensdag voor het eerst georganiseerd in het tijdelijk onderkomen aan de Kapucijnenvoer.

Onder meer Rodrigo y Luis, Willow en Emma schoven voor de micro aan. Zoals steeds werd er gezorgd voor afwisseling tussen bekende volk en echte groentjes. Die laatsten zitten immers vol vitamines. Nu de winter op z'n einde loopt, kunt u die wel gebruiken. *Veto* kikkerde er alvast van op.

(LS) |

FOTO'S: CHRISTIAAN FRANZ

Splinter Misplaatst klokkenspel

LOKO organiseert al eens graag een feestje. Het liefst doet de studentenraad dat met geld dat ze van u heeft gekregen. Akkoord, het is de bedoeling dat de Beiaardcantus uitkomt op lichte winst, maar het risico dat er iets misloopt rust volledig op uw schouders. Het geld van uw ouders en andere belastingbetalers gaat immers via de universiteit richting de studentenraad. In ruil voor uw grenzeloze vertrouwen, krijgt u gedegen verdediging van uw studentenbelangen en ultrafijne activiteiten als extraatje.

De studentenraad weet wat er leeft onder de studenten en daarom organiseert zij een megacantus. Een drankgelag op de kasseien van het Ladeuzeplein zullen de studenten wel smaken, dachten de mannen van LOKO. Daar hadden ze volledig gelijk in. Facebook telde 5.000 gegadigden. Een pak meer studenten hadden meer schroom of minder Facebook. De vraag was en is helaas groter dan het aanbod. Met dertien euro betaalt u een stukje meer dan voor een gemiddelde cantus, maar toch ligt die prijs heel wat lager dan wat sommige mensen willen neertellen voor een felbegeerde toegangskaart.

BEDANKT

Maar waarom werden de kaarten eerst uitsluitend verdeeld onder de leden van de studentenkringen? "Om hen te bedanken," klinkt het, maar dat argument houdt geen steek. Zelfs voor de studentenkringen is er niet genoeg plaats en bovendien werd de Beiaardcantus op geen enkel moment als een bedankingsfeestje aangekondigd.

LOKO heeft haar achterban tekort gedaan en eerder dan dat toe te geven kluistert ze nog een dag lang studenten aan haar Facebookpagina voor de verkoop van 500 extra kaarten. Misschien de enige manier om de achterban te bereiken. Alleszins niets om trots op te zijn.

Het fiasco eindigt tenslotte met een openbare verkoop in het Maria Theresia college, een plek waar zowel de studenten van Gasthuisberg als de studenten uit Arenberg onmogelijk aanwezig konden zijn. Zij vielen uit de boot, maar het kon nu eenmaal niet anders. Voor een online bestelsysteem was er niet genoeg knowhow en het op voorhand aankondigen van plek en datum van verkoop zou leiden tot een gigantisch veiligheidsrisico. Kaarten verkopen op meerdere plaatsen bleek evenzeer onmogelijk te zijn.

Het bestuur van LOKO wast haar handen echter in onschuld. Dat er ergens iets fundamenteels is misgegaan, geeft niemand toe. Een poging om de organisatie populair te maken is uitgegroeid tot een brok frustratie bij een duizendtal studenten. Een mens mag hopen dat de drieduizend studenten op het Ladeuzeplein zich genoeg amuseren om de schade voor iedereen in te halen.

Excuses zouden niet misstaan. Daarnaast zag ik ook graag een greintje verantwoordelijkheidszin van een organisatie die jaarlijks zoveel geld toegestopt krijgt of zelfs maar een minimum aan respect tegenover haar achterban. Dan bedoel ik wel de hele achterban, inclusief studenten die niets met het kringleven te maken hebben.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Een Splinter is opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

CULKAL

DINSDAG 15/3

Now here van Salva Sanchis
dans — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)
Sneak Preview
verrassingsfilm — om 22u30 in
Cinema ZED
(www.cinemazed.be)

WOENSDAG 16/3

Radical Wrong van Ultima
Vez/Wim Vandekeybus
dans — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)
Brief aan mijn rechter van
NTGent/Frank Focketeyn
theater — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 17/3

Radical Wrong van Ultima
Vez/Wim Vandekeybus
dans — om 20u00 in de
Schouwburg (www.30cc.be)
Brief aan mijn rechter van
NTGent/Frank Focketeyn
theater — om 20u30 in STUK
Soetezaal (www.stuk.be)

ZATERDAG 19/3

Dazibao
muziek — om 20u30 in het
Oratoriënhof
(www.folkinleuven.be)
ClubSTUK
muziek — om 23u00 gratis in
STUKcafé (www.stuk.be)

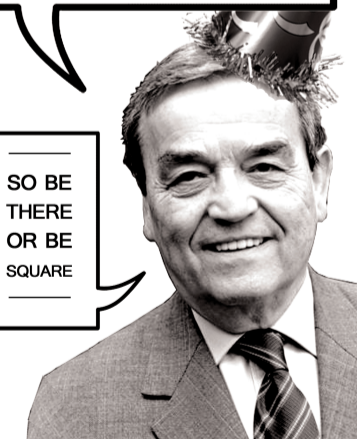
ZONDAG 20/3

Triomf van de melancholie van
Thomas Baeté & Romina
Lischke
muziek — om 11u00 in Kapel
Romaanse Poort (www.30cc.be)
Jazz op Zondag
muziek — om 21u00 gratis in
STUKcafé (www.stuk.be)
Universal irritant van
Historiatoneel op het Inter-
Factultair Theaterfestival
Theater — om 20u00 in zaal De
Koelisse

(L.S.)

VETO FUIFT!

7 APRIL @ GUANTANAMO
BOVEN VILLA ERNESTO
GRATIS INKOM EN LEUT

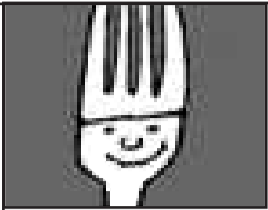
SO BE
THERE
OR BE
SQUARE

**Peter Moerenhout, Seb C & Mathias
Van den Berge
Parkinson & Alzheimer**

2			1	3	8		
	5				7		1
			4	5	7	9	
			7	9	4		1
	5						
7	9	1					8 3
			7		5		9
	6		1	4			2
3	8			2			4

Menu van de week

in Alma 1-2-3

15-18 Maart 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Beenham met bearnaisesaus en vers witloof	A2+A3	€ 3.50
Bloemkool kaasburger met courgette en wortelblokjes		€ 4.10
Kalkoenstoverij met patersbier, groentenen denappeltjes		€ 5.00
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.10
Koninginnenhapje		€ 3.50
Macaroni met ham en kaas		€ 2.60
Penne met keuze uit 3 sauzen		€ 4.10
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60

woensdag

1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu)	A1	€ 5.00
Kalkoensteak met vichy worteltjes		€ 2.60
Kerkhofstoofpotje uit de Hongaarse kastelen, met boomstammetjes		€ 5.00
Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Penne met keuze uit 3 sauzen		€ 4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2	€ 4.60
Vegetarische loempia met zoetzure kerrie en basmatirijst	A1+A2	€ 3.50
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60
Vegetarische loempia met kerrie en rijst	A3	€ 3.50
Verse visfilet met witte wijnsaus en gestoofde prei		€ 4.60

donderdag

Groententaart	A2+A3	€ 5.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten		€ 4.60
Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Lasagne met zalm		€ 4.60
Luike pens met savooi en spekjes	A3	€ 2.60
Spaghetti bolognaise		€ 2.60-3.10
Spaghetti met groentebolognaise (veggie)		€ 2.60-3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60

vrijdag

Hamburger met ketchupsaus en erwtes		€ 2.60
Kalkoen van de Oost-Indiëvaarder		€ 5.00
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.50
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling		€ 4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

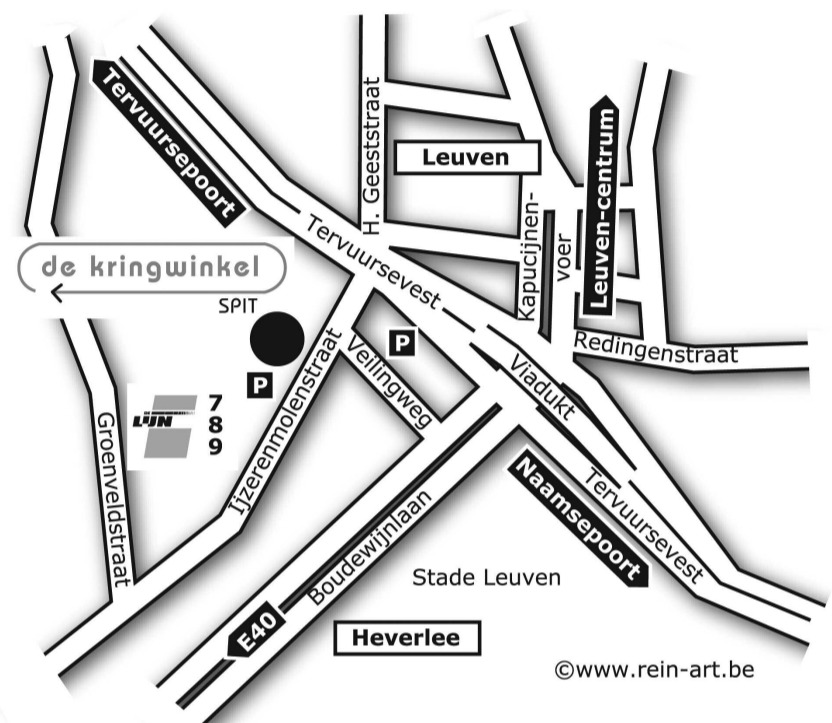
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

PaRTYCiPatiON

iT'S aLL iN THE MiX

Slotfeest Partycipation @ Hogeschoolplein: Een gratis wervelend wereldfeest met hapjes, drankjes en sfeer van overal en hier.

Met de spannende finale van het **LBK Songfestival**, **Versa** en **Buscemi** als smaakmaker bovenop!

Partycipation Week
Leuven
15-21 maart 2011

Een diversiteitsproject
van LOKO, de stad Leuven,
de K.U. Leuven,
de Leuvense hogescholen
en de secundaire scholen

www.partycipationweek.be

Slotfeest Partycipation (21 maart) @hogeschoolplein: gratis wervelend wereldfeest met hapjes, drankjes en sfeer van overal en hier.

KULEUGEN

LOCO PRESENTEERT I.S.M. DE LEUVENSE KRINGEN:

AARDBEICANTUS

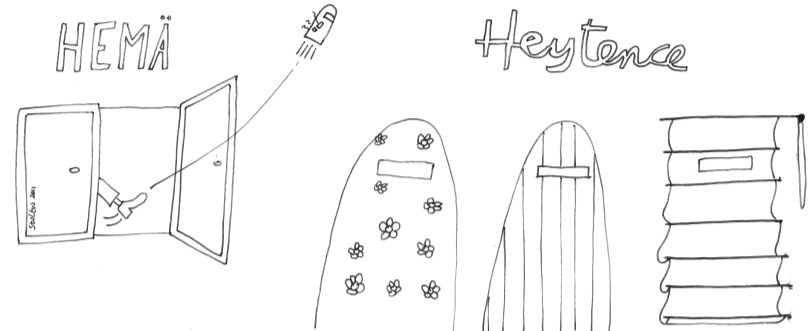
Ontdek jezelf, begin bij je pint

WOENSDAG 23 MAART 2011

Wees er snel bij, kaarten zijn beperkt. Leden van Loco krijgen voorrang, net als de organiserende kringleden, hun kinderen, kleinkinderen, welgemeende vrienden, schoonbroers en maîtresses.

Zeker niet te missen!

WWW.BEIAARDCANTUS.BE

Vereenvoudiging studiegelden?

Aan de universiteiten wordt gezocht naar een systeem om alle inschrijvingen vlotter te laten lopen. "Momenteel hebben we zoveel verschillende tarieven," klaagt de voorzitter van de Interuniversitaire Raad. "Misschien zou

het handiger zijn om iedereen, ongeacht zijn studieprogramma een rond bedrag te laten betalen. 1.000 euro zeg maar, dat zou zoveel verwarring de wereld uithelpen. Ik zou niet weten wie daar iets tegen kan hebben."

Marc Waar ouder dan 60?

Afgelopen donderdag vierde de academische gemeenschap de zestigste verjaardag van haar rector. Koolstofdatering wijst echter uit dat Waar op zijn minst al in de 15e eeuw moet hebben rondgelopen. De zelfverklaarde zestiger moet er al bij geweest zijn toen de universiteit gesticht werd.

"Vermoedelijk verzwijgt Waar zijn waere leeftijd om zo het kiesreglement te omzeilen. Rectorskandidaten mogen immers

niet de wettelijke pensioenleeftijd overschrijden," vertelt baron André Westerlinck. Ik stel voor dat we meteen een ontslagprocedure instellen.

Waar reageert gelaten op de aantijgingen. "Westerlinck past gewoon een strategie toe om zijn tegenstanders het veld te laten ruimen. Eerlijk gezegd ben ik evenmin overtuigd van de ware leeftijd van baron Westerlinck. Hij heeft zich niet voor niets tot senator voor het

leven gekroond van de Roomse Associatie."

"Westerlinck zou trouwens beter wat meer op zijn tellen passen. Ik heb gehoord dat zijn eigen adoptiefzoon, Brutus De Bakker, complotten smeedt tegen hem."

Onderwijsminister Pascaline Smets roept dan weer op tot kalmte. "Of de beide heren nu de pensioenleeftijd overschrijden of niet, ze zouden beter wat harder werken. Net zoals iedereen."

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 17
Maandag 14 maart 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "Gerrit Komrij" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Dirk van Bastelaere" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Hugo Claus" Van Eldere, Jelle "Hendrik Conscience" Dehaen, Jens "Louis Paul Boon" Cardinaels, Linde "Saskia De Coster" Smeets, Pieter "Dimitri Verhulst" Haeck, Sophie "Patricia De Martelaere", Verreyken & Laurens "Willem Elsschot" Cerulus

Schrijvers:
Anneke "Annelies Verbeke" Salden, Astrid

"Patricia De Landtsheer" Michiels, Cedric "Herman Brusselmans" Hauben, Daniël "Cyriel Buysse" Wirt, Eline "Bettie Elias" De Boeck, Ellen "Ruth Lasters" Van Cutsem, Els "Brigitte Raskin" Dehaen, Frank "Marc De Bel" Pietermaat, Joris "Tom Lanoye" Himpens, Laura "Gerda Van Erkel" Delauré, Margot "Kristien Hemmerechts" Hollevoet, Marijke "Veerle Vrindts" Van Geel, Sarah "Monika Van Paemel" Van Bulck, Sophie "Ria Van de Ven" Soete, Thomas "Pieter Aspe" Cliquet, Tineke "Julia Tulkens" Rillaerts, Vincent "Ernest Claes" Boulanger, Wim "Harry Mulisch" Dehaen, Wouter "Guy Van Hoof" Pouseele

Fotografen:
Andrew "Felix Timmermans" Snowball, Bas "Jef Geeraerts" Van den Bogaert, Christiaan "August Vermeylen" Franz, Gert-Jan "Patrick Lagrou" Eerdeken, Michiel "Gerard Walschap" Feys, Nick "Johan Anthierens" De Gregorio

Tekenaars:
Peter "Godfried Boomans" Moerenhout, Seb "Erwin Mortier" C, Wim "Anne Provoost" Scharpé, Mathias "Guy Laenen" Van den Berge & Simon "Jeroen Brouwers" Englebert, Jan "Paul Snoek" Gebruers

DTP:
Jens Cardinaels, Geert Janssen & Ruben Bruynooghe

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Geert Janssen, Jeroen "Guido Gezelle" Deblaere & Eline Van Eldere

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba
Maxim "Peter Verhelst" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekening- nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, personen, Nederlandstalige schrijvers) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“IK ZAL NOOIT EEN BRUG BOUWEN”

Volgende week schuift Leuven alle kolder en flauwekul aan de kant. Bloedserius wordt het motto en uw rode, witte en andersgekleurde bloedcellen zullen het geweten hebben. De organisatie wist zelfs Bert Kruismans te verleiden. Op dinsdag 22 maart zal de allerslimste snor ter wereld een aderlating ondergaan.

GEERT JANSSEN. |

Bert Kruismans: «Eigenlijk heb ik nog nooit bloed gegeven. Het is er gewoon nooit van gekomen. Wel heb ik in een ver verleden een cursus gevolgd voor Rode Kruishelper. Ik ben ervaren in het verbinden van bloederige dingen.»

Veto: *U hebt een ehbo-diploma?*

Kruismans: «Enfin, ik weet niet of ik het nog heb. Dat is twintig jaar geleden dus veel zal ik er niet meer van kennen.»

Veto: *We kunnen ons inbeelden dat u veel verzoekjes krijgt om goede doelen te steunen.*

Kruismans: «Heel veel, ja. Er is heel veel ellende in de wereld, dat is nu eenmaal zo. Voor iedere persoon waar ik ja tegen zeg, stel ik er tien teleur. Iedereen vindt dat zijn goed doel de meeste aandacht verdient. Ik probeer wel te kijken waar een actie net om gaat. Bloed geven is in die zin een heel universeel gegeven. Ook goed dat het allemaal vrijwillig blijft. Als je mensen ervoor gaat betalen kom je in vreemde toestanden terecht, een soort organenhandel (lacht).»

«Wel vreemd dat ze altijd artiesten vragen voor benefieten.

Mensen die het licht of de brandstof leveren moeten dat nooit gratis doen en wij altijd. Maar goed, het hoort erbij. Ik krijg wel meer vreemde verzoeken. Mensen die naar een voorstelling komen, maar geen vervoer hebben en vragen of ze mogen meerijsen. Mensen die om een kaart voor een voorstelling vragen, want alles is uitverkocht. Iedereen vindt zichzelf een goed doel zeker?»

SCHIZOFREEN

Veto: *U speelt de komende weken zowel voorstellingen in het Nederlands als in het Frans. Een moeilijke spreidstand?*

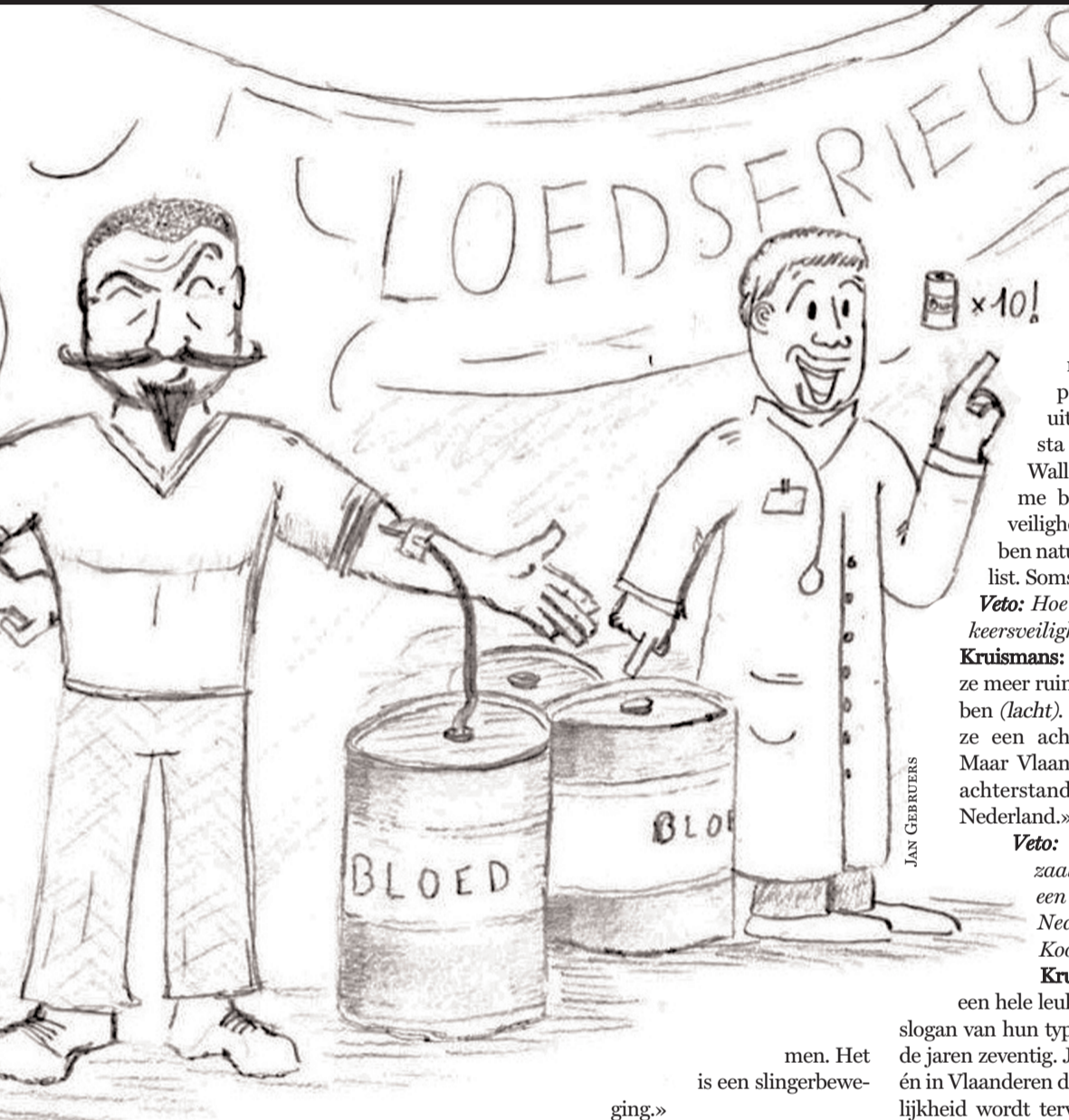
Kruismans: «Voor mij is daar weinig schizofreen aan, maar andere mensen zullen het daar wel moeilijk mee hebben. Ik vind de afwisseling net leuk, volgende week speel ik drie keer in het Frans en drie keer in het Nederlands. Dat maakt het allemaal wat minder saai.»

“De cabaretgolf zal wel weer afnemen”

Veto: *Combineert u daarom het cabaret met werk voor tv, radio en geschreven pers?*

Kruismans: «Ik ben niet gemaakt om één ding te doen. Ik heb vandaag een column geschreven voor de krant en zoniet heb ik een stukje opgenomen voor Klara. Morgen speel ik een voorstelling en moet ik in drie talen een tekstje schrijven voor een fototentoonstelling. De afwisseling houdt mij gaande.»

Veto: *Op uw website omschrijft u zichzelf als*

men. Het is een slingerbeweging.»

Veto: *Op welk moment besefte u dat comedy meer was dan een hobby?*

Kruismans: «Dat heb ik nooit gehad. Er was wel een moment dat ik besefte: dit kan ik en dit vind ik leuk. Toen ik veertien jaar was stond ik voor het eerst op een podium met komische teksten. Ik heb nooit iets gepland. Daardoor heb ik altijd veel verschillende bezigheden gehad. Dat ik nu met comedy bezig ben, verbaast mij niet. Dat ik radio doe of teksten schrijf, verbaast mij ook niet. Ik weet dat ik nooit schilder zal worden, maar ik probeer mij op niets vast te pinnen.»

WIJSBEGEERTE

Veto: *Al uw bezigheden hebben spelen met taal gemeenschappelijk.*

Kruismans: «Dat klopt, dat is zeker de rode draad. Ik heb Rechten en Wijsbegeerte gestudeerd: twee richtingen waar taal zeer belangrijk in is. Ik zal nooit een brug bouwen of zoiets.»

Veto: *Grappig dat u dat zegt. U heeft wel het imago dat u een metaforische brug bouwt tus-*

“De afwisseling houdt mij gaande”

sen Vlaanderen en Wallonië.

Kruismans: «Ik ben dat geworden zonder dat ik het wilde. Er zijn nu eenmaal weinig artiesten die aan de andere kant van de taalgrens werken. In de humor ben ik de enige. Zo heb ik dat imago gekregen in de pers.»

«Misschien omdat er naast politici weinig mensen zijn die een breed overzicht hebben over het land. Je hebt een paar professoren die er mee bezig zijn en wat bedrijfsleiders.

Humor is een sterke manier om met mensen te communiceren. Het is boeiend naar de kleinste dorpen in Wallonië te trekken én naar de kleinste dorpen in Vlaanderen.»

«Wat de politiek betreft: ik vind het helemaal niet erg daar een boom over op te zetten. De media steken je in een bepaalde vakje en halen je er uit als ze je nodig hebben. Ik sta nu in de categorie Walloniëkenner. Dan bellen ze me bijvoorbeeld over verkeersveiligheid in Wallonië, maar ik ben natuurlijk geen verkeersspecialist. Soms is dat wat ambetant.»

Veto: *Hoe staat het juist met de verkeersveiligheid in Wallonië?*

Kruismans: «Hun grote voordeel is dat ze meer ruimte en minder verkeer hebben (lacht). Qua infrastructuur hebben ze een achterstand op Vlaanderen. Maar Vlaanderen heeft dan weer een achterstand op Frankrijk en Nederland.»

Veto: *De titel van uw nieuwe zaalshow “Geen gezeik, iedereen rijk” hebt u geleend bij het Nederlandse duo Kees van Kooten en Wim de Bie.*

Kruismans: «Dat is gewoon een hele leuke zin. Dat was de politieke slogan van hun typetjes Jacobse en Van Es in de jaren zeventig. Je ziet nu hoe in Nederland én in Vlaanderen dat partijprogramma werkelijkheid wordt terwijl het toen humoristisch bedoeld was. Types als Geert Wilders enzo.

“Wij moeten die mensen uitstoten want ze kosten ons geld,” dat soort ideeën.»

Veto: *Van Kooten en De Bie combineerden net als u tv, radio, zaalshows en geschreven werk.*

Kruismans: «Ze hebben mij zeker beïnvloed. Toen ik op mijn veertiende voor het eerst op een podium stond, was dat met teksten van hen en andere Nederlandse cabaretiers.»

Veto: *Succes met bloed geven!*

BLOEDEN IS EEN WERKWOORD!

Bloedserius wil van 21 tot 24 maart menige liter aftappen in Leuven en Heverlee. Hun website en pr zijn niet je dat. Wij steken graag een handje toe.

BLOED GEVEN

Gasthuisberg: maandag t.e.m. donderdag. Universiteitshallen: maandag en dinsdag. Gymnasium: woensdag en donderdag.

ZUIPEN

Maandag: cantus in Doc's Bar.

LACHEN

Dinsdag: improvisatietheater door Preparee in auditorium Max Weber.

HUIVEREN

Woensdag: *Shutter Island* van Martin Scorsese in auditorium Max Weber.

LUISTEREN

Donderdag: *The Pilot Light* en *A Brand* in Het Depot (Kapucijnenvoer 47!).

SURFEN

www.bloedserius.be, maar zoals gezegd is de website wat onoverzichtelijk.